

Magyaródy Szabolcs

MAGYAR KÉZIKÖNYV

**AZOK SZÁMÁRA,
AKIK KIS LÉPÉSEKKEL SEGÍTENI
AKARJÁK HAZÁJUKAT ÉS ÖNMAGUKAT**

2008

Kedves Olvasó!

Ezt a kis könyvecskét elsősorban felsős diákok és egyetemisták számára állítottam össze, de okulhatnak belőle minden rendű, rangú politikusok és politizálók egyaránt.

Erre azért van szükség, mert hiányzik a magyarok kezéből egy objectív történelem könyv, nem is beszélve egy alapfokú, könnyen érthető nemzeti stratégiáról.

A "Kiskaté" olyan ismereteket, gondolatokat, javaslatokat tartalmaz, amelyek szükségesek a magyar tudat kialakításához. Olyan mércét ad kezünkbe, amely segítségével megmérhetjük saját magyarságunkat, még inkább a politikusaink nemzeti szempontú kiértékeléséhez ad segítséget.

Ugyancsak könnyen megvalósítható ötleteket is ad mindennapi életünkkel és gazdasági lehetőségeinkkel kapcsolatban.

Természetesen, egy ilyen kis könyvecske nem adhat mindenre feleletet. Ajánlom tehát a magyar és angol nyelvű honlapunkat, amelyeken sok olyan könyv és tanulmány található, amelyek nagy mértékben tágítják látóhatárunkat.

Ez a könyvecske nyomtatva is kapható. A megrendelésre vonatkozó tudnivalókat a magyar honlapunkon olvashatjuk.

Az angol nyelvű honlapunk:
www.hungarianhistory.com

a magyar honlapunk:
www.corvinuslibrary.com

Jó Munkát!

Magyaródy Szabolcs

KISKÁTÉMAGYAROK SZÁMÁRA

Patrióták vagyunk, mint az angolok, amerikaiak, franciák, oroszok, kínaiak – hogy csak a nagyobbakat említsük – nem pedig nacionalisták mint a szerbek, románok és szlovákok! Mi csak a magunk emberi és nemzeti jogainkat akarjuk visszaállítani, nem pedig másokat ezektől megfosztani! Alapelvünk a magyar állampolgárok teljes – pozitív és negatív diszkrimináció mentes – egyenlősége, tekintet nélkül a származásra, anyanyelvre, vallásra és politikai nézetre.

Békében szeretnénk élni minden szomszédunkkal a teljes egyenlőség alapján. Ennek lehetőségét csak ők teremthetik meg, a fennhatóságuk területén élő magyarok teljes autonómiájának biztosításával. Mivel minket ért károsodás, semmiféle kompromisszumot nem fogadhatunk el. Ha nyugati szokás szerint mindenáron kompromisszumot akarnak, az 1914-es etnikai határokat használhatjuk tárgyalási alapnak. Onnan van hová visszalépni.

Első a haza, az EU másodlagos. Az EU minden tagállama a saját érdekeit védi, foggal körömmel. A mi kormányunknak, képviselőinknek is ez az elsődleges feladata. Az sem igaz, hogy Trianont nem szabad a diplomácia köreiből említeni. Trianon nélkül hogyan lehet megmagyarázni a mai állapotot? Régi jó amerikai közmondás szerint „a nyikorgó kereket zsírozzák meg”. Ha csendben, egymás között nyafogunk, nem törődnek velünk. Senkitől sem kell félnünk amíg a multik biztonságban érzik magukat nálunk. A diplomácia a lehetőségek művészete, ami a zsarolásra, blöffölésre, fenyegetésre alapul. Sajnos a mi diplomatáink nagy része még a szovjet iskolákban tanult „igenist” mondani. Az újabbak pedig nyugaton tanulták az értedménytelen, gyáva diplomáciát.

Az Európai Unióban nem bízhatunk a Trianonban és Párizsban elszenvedet sérelmeink orvoslása ügyében. Saját tanácsaikat és ajánlásaikat nem tekintik kötelezőnek, ezzel lovat adtak a környező államok nacionalistái és fasisztái alá. Más utakat kell tehát keresnünk Remélhetőleg nem akarják, hogy Dél-Tirol példáját kövessük. Magyarországnak nincs barátja. Egyetlen országnak sincs érdek nélküli barátja. Palmerston angol miniszter válaszolta a parlamentben egy kérdésre: „Nagy Britanniának nincsenek örök barátai, csak örök érdekei vannak”.

Kényszer alatt kötött szerződések nem érvényesek sem a magán sem pedig a nemzetközi jogban. A igazságtalan szerződéseket csak fegyverrel, ügyes diplomáciával és gazdasági erővel lehet kikényszeríteni, és fenntartani.

Béke nincs, csak fegyverszüneti állapot. Clausevitz a nagy német stratégia mondotta: „Háború a diplomácia folytatása, más eszközökkel.” Ennek az ellenkezője is igaz! A béke, a háború folytatása véráldozat nélküli eszközökkel.

A nemzetközi szervezetekben (ENSZ, EU) csak korlátozott mértékben szabad bízni! Ezek a nagyhatalmak, csoportosulások érdekeit védik, nem az igazságot szolgálják. Alapokmányaik szépen hangzanak ugyan, de megvalósíthatatlanok, s már deklarációjuk napján is hazugnak bizonyultak. A keresztény erkölcs csak a magánéletünkre és belpolitikára vonatkozik.

Az államoknak nincs becsületük, csak – mint Palmerston mondotta: érdekeik vannak.

Románia eddig csak azokat a szerződéseket tartotta be, amelyek neki kedveztek. Mindkét világháborúban elárulták szövetségeseiket és ellenük fordultak. Jutalmuk EDÉLY ÉS A PARTIUM lett és nem az árulóknak kijáró megvetés...

A Tiso féle Szlovákia teljesen Hitler védőszárnyai alá helyezte magát, résztvett a Szovjet elleni háborúban. Jutalma a magyarok Felvidékünk ismételt megszerzése lett. A csehek nagyszerűen kiszolgálták a német hadigépezetet az utolsó pillanatig. „Jutalmul” kitoloncolhatták a németeket és a magyarok egy részét. Megfoszthatták a magyarokat emberi jogaitól, állampolgárságuktól, vagyonuktól, állásuktól, nyugdíjuktól (Benes decretumok...)

Magyarországot nem szabad külföldi hatalmak érdekében hadszínterré tenni: Több alkalommal elpusztították az országunkat, feleslegesen. Utoljára 1944/45-ben, mikor is Joseph Goebbels írta a Das Reich című elit náci hetilap 1945. március 1.-i számában megjelent vezércikkében: „Budapestnél Bécsét védjük”. Itt megemlíthetjük Ausztria esetét is. Őket „felszabadították”, annak a vad lelkesedésnek ellenére, ahogyan a német csapatokat fogadták Linzben és Bécsben. (A Magyar Rádió közvetítette mindkét esetet.) Minket pedig „elfoglaltak” és „bevétték” Budapestet!

Minden magát magyarnak nyilvánító személy a Kárpát medencében, a nemzet tagja, limitált állampolgárságot kell kapniok... Minden környező nép ugyanezt vallja és a határaikon kívül lévő honfitársaikat védik és kedvezményekben részesítik. A románok, akik hevesen tiltakoznak a magyaroknak nyújtandó kedvezmény ellen, 2006 őszén állampolgárságot adtak minden külföldi románnak.

A Trianonban elszakított területek magyarságát „román, szerb, szlovák, ukrán” néven említeni, műveletlenséget és nemzetietlenséget jelent. Azok talán még jobb magyarok, mint az anyaországiak. A magyar nevű földrajzi egységeket magyarul írd és mond! Nem Timisoara hanem Temesvár. Nem Batslava, hanem Pozsony! A németek Győrt Raab-nak, Székesfehérvárt Stuhlweissenburg-nak, Milanót Maylandnak írják és mondják. Az angolok Napolit Naples, Livornot Leghorn néven emlegetik! Nekünk nem szabad történelmi neveinket használni?

A román Vatra Romanesca, a szerb és szlovák Matica nevű fasiszta szervezetek a nyelvük ápolásának érdekében születtek, de a magyargyűlölet – HUNGAROFÓBIA – ápolói voltak és lesznek. A kiegyezést elsősorban ezek a szervezetek akadályozzák.

Autonómiát kell kiharcolnunk a határontúli véreink számára, mivel a határ kiigazításokra nincs remény. Európában számtalan kisebbségi autonómia van életben. Az UNO, és EU alapszabályai, ajánlásai mindezt lehetővé teszik és ajánlják. Tehát a kormánynak kötelessége minden erejét latbavetni ennek elérésére.

„Hungarus” statut kell biztosítani. minden nem-magyar személynek, akinek felmenői a Magyar Korona országának területén éltek, és nem tagjai magyarellenes egyesüléseknek. Minden alkalmat meg kell ragadnunk a velünk

szimpatizáló és sorsközösséget vállaló személyeket kedvezményekkel magunkhoz kapcsolni.

A magyarokat soha, semmi módon nem szabad rossz színben feltüntetni nyilatkozatokban. Elriasztó példa erre a II hadsereg parancsnokának hírhedt hadparancsa, amelyre a német hadtörténészek még a mai napig is hivatkoznak. Minket okolnak a doni front összeomlásáért, holott a románokon és az olaszokon már hamarabb áttörtek a szovjet csapatok. A bűnös nemzet fogalmát mindörökké el kell vetnünk és megbélyegezni azokat, akik még ma is ezt hajtogatják: Tessék összehasonlítani az összes európai állam viselkedését a német megszállás alatt, a mienkkel.

Minden kormány felelős a magyar érdekek erőteljes képviseletéért. Szégyenteljes „szerződéseket” aláíró személyeket felelőségre kell vonni és az általuk aláírt szerződéseket nem szabad az országgyűlésnek elfogadni. Ha mégis megszavazzák, még a képviselőket is felelőségre kell vonni. Hátrányos külpolitikai, katonai és gazdasági szerződést kötő kormány, amelyik valós katonai és gazdasági kényszer fenyegetése nélkül ír alá ilyeneket, az gyáva hazaáruló és idegen érdekeket szolgál.

Szavazz olyan pártra, amely az örök magyar érdekeket képviseli! Több olyan párt van, amelyet külföldről támogatnak titokban. Ezek nyilván azok érdekeit képviselik, akik fizetik őket. Ne támogass olyan pártot sem, amely a társadalomnak csak egy kis rétegének az érdekeit képviseli, faji, osztály vagy vallási alapon. Addig, amíg egy erős (poszt)-kommunista párt és vele szoros szövetségben működő bal-lib párt működik, nincs helye egy külön utakon járó „jobboldali” pártnak. Az a néhány százalékos szavazat, amelyek ezek a törpe pártok elvisznek, csak az egyesült baloldali pártokat segíti. Ugyanakkor a nagy jobboldali párt sem rekesztheti ki a kisebb pártok által képviselt értékeket, ha egy velük köthető koalíció lehetséges.

A parlamenti és önkormányzati képviselők, megbízásunk alapján a nemzetünk érdekeit kötelesek szolgálni az általunk elfogadott programok alapján. Ha ettől eltérnek, tiltakozunk! Roszszállásunknak szóban, levélben, sajtóban, TV-ben és drótpostán adhatunk hangot. Súlyos esetekben akár szervezeten is felléphetünk ellenük. Ha tisztességgel képviselik érdekeinket, dicsérjük őket és válasszuk meg őket újból!

Kihalófélben vagyunk. Minden magyar családnak legalább három gyermekének kellene lenni. Ha a mai helyzet állandósul, két-három generáción keresztül, felére csökken a számunk. Ezen belül a látható kisebbség jut túlsúlyra, melynek jó része gyerekpótlékon és segélyen él. Ezt a példát az USA helyzete igazolja, ahol néhány éven belül a látható kisebbség kerül többségi helyzetbe és uralomra.

Ki fogja eltartani az öregeket, ha a dolgozó-termelő réteg aránya a mainak negyedére-ötödére csökken?

Állampolgári jogok és kötelességek

Szavaznod kell! De mielőtt ezt tennéd fel kell készülnöd: Ismerned kell a választási törvényeket s azokat mindenkivel be kell tartatnod! Ismened kell a

pártok múltját, teljesítményét és programját. Emlékezned kell, mit ígérték az utolsó választás előtt és abból mit teljesítettek.

Tudnod kell – tények és nem szölamok alapján – kik kezdték a „spontán” privatizációt. Ők tették a magyar közgazdaságot arra a sinre amelyről már nem lehetett letérni. Ez az út a magyar közvagyon teljes elrablását eredményezte. Néhányan milliárdosok lettek, a nép elszegényedett s ráadásul a 24 milliárd dollár Kádáréktól „örökölt” adósságot, amelyet a közvagyon okosabb felhasználásával ki lehetett volna fizetni, az adófizetők nyakába varrták!

Alapvető pénzügyi és gazdasági ismeretek nélkül könnyen becsaphatnak hamis ígéreteikkel. Tudnod kell, hogy – miután szétlopták a nemzet vagyonát – csak annyi pénze van az államnak, amennyit Te termelsz és fizetsz be adóban. Jó költségvetés esetén az adóbevételeknek egyensúlyban kell lenni a kiadásokkal. Ha az állam fedezet nélküli pénzt nyomtat vagy kölcsönöket vesz fel, infláció következik, ami a nép további kirablását és elszegényesítését jelenti.

Ha a hiányt az állam kölcsönökből fedezi, magasabb adót kell kivetnie, Ez természetesen adóalap csökkenést jelent, ami a gazdasági életet lassítja, ami magas árakat és munkanélküliséget okoz! A Te állásod is megszűnhet és a nyugdíjasok elvesztik pénzük vásárló erejét.

A MAGYAR FÖLD A KÜLFÖLDIEK ROHAMLÉPTEKBE VÁSÁROLJÁK FEL A MAGYAR INGATLANOKAT!

A dunántúli „zsebszerződésekkel” hatalmas termőföldeket vásároltak fel az osztrák szomszédaink. A mai román határ mellett a románok vásárolják fel tömegével a magyar falvak házait. Budapesten és a nagyobb városokban lakóházakat vásárolnak a külföldiek illetve építenek zárt, őrzött lakó telepeket. Ha így mennek továbbra is a dolgok, a politikában komoly szavuk lesz a magyar állampolgárságot szerzett betelepülőknek. Ha ehhez hozzáadjuk a politikától távolmaradó, nemszavazó tömegeket, rövidesen teljesen elveszítjük a sorsunk és hazánk feletti rendelkezés jogát.

Próbáljuk akadályozni, késleltetni ezt a tragikus folyamatot. Ha lehet, beszéljük rá tehetősebb kül és belföldi barátainkat, rokonainkat a magyar föld felvásárlására. Egy felelősségteljes magyar kormánynak gondolnia kell a csángók és más szórványban lakó – pusztulásra ítélt – magyarok betelepítésére is.

PRIVATIZÁCIÓ

Hazánkban a legnagyobb mértékű a privatizáció a világon, az USA kivételével. Ma már alig van dobraverhető állami kézben maradt tulajdon. A jelenlegi kormány már a minisztériumok épületeit is árulja, hogy valami még lenyúlható pénzhez juthasson. Szerintük a kormányzat épületeit bérelni kell, mert az „olcsóbb”. Ez szemenszedett hazugság. A bérlen a befektető keresni akar, lehetőleg sokat.

MŰVELŐDÉS:

Minél magasabb végzettségű vagy, annál magasabb lesz a jövedelmed! TANULJ! Tanulj angolul. Rövidesen már gyári portásnak sem vesznek fel annak tudása nélkül. Tanuld meg valamelyik szomszédunk nyelvét, ha teheted.

A fiatalok erkölcsös és nemzeti érzelmű nevelésére törekedj családotban és azon kívül is. Neveld a gyermekeidet! Ne hagyd ezt a fontos feladatot a TV-re, Világhálóra és a liberális szellemű iskolákra.

A nemzeti létünk alapja a népi műveltség. A népdal, néptánc, balladák, mesék fontosak a gyermekeink életében. Tanításukat magad kezd el, amilyen korán csak tudod, majd ezek oktatását követeld az ovodától kezdve. Támogasd a táncházakat, kórusokat, műkedvelő színelőadásokat. A modern zene és tánc tömegmozgató örülete mellett ezek is megférnek.

A népi műveltség egyenesen vezet a könyvekhez, a klasszikus zenéhez, színházhoz.

ÜNNEPEINK:

Augusztus 20 nem csak Szent István, hanem a Magyar Szolidaritás Napja is. 2003 óta a világ magyarsága gyertyát vagy tábortűzet gyújt este 9 órakor a HELYI időszámítás szerint, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség kezdeményezésére és más egyesületek, személyek szervezésében. Bensőséges hangulatú rendezvényeken, vagy magánosan emlékeznek az otthoni, a határon túli és a világon szétszórt magyarokra. A magyar szolidaritás gyertyalángja vagy tábortüze a nemzetközi dátumvonalától nyugatra fekvő Új-Zélandról indul, majd Magyarországon, Európán, Amerikán keresztül haladva Honoluluban lobban fel utoljára. Este 9 órakor, a budapesti tűzijáték kezdetén Te is gyújts tábortűzet vagy gyertyát és gondoldj rokonaidra, barátaidra, akiket a történelem viharai messze sodortak, de sohasem szakadtak el a Hazától

Szabadságharcaink, 56 és gyásznapiaink mellett győzelmeinket is meg kell ünnepelnünk. Nándorfehérvári (1456) és a Pozsonyi csata (907) Európa történetét alakító óriási győzelmeink voltak. Ezekről is méltóképen kell emlékeznünk!

Árpádházi Szent Erzsébetet az egész világ ismeri és tiszteli emlékét. Illő volna méltóan megünnepelni évenként és magyar hírét terjeszteni. A Nyugatról beszivárgott és nagy népszerűségnek örvendő Halloween és Bálint napi kereskedelmi jellegű cirkusból igyekezzünk baráti, irodalmi, vagy akár borkóstoló estét rendezni.

NYELVÜNK

Szép, dallamos nyelvünket meg kell tisztítanunk a divatos külföldi elemektől. Különösen bántó a mondatok végén felemelt „levegőben lógó” pont nélküli befejezés és az idegen szórend. Ezen a téren a rádió és TV bemondók példát mutathatnának – ha tudnának magyarul beszélni tisztességesen.

NAPI ÉLETÜNK:

Csak magyar gyártmányú árut vegyünk, vagy legalább olyat, amelyet hazánkban állítottak össze vagy csomagoltak és a vonalkódjában az **599** szám olvasható. Minden behozott áru magyar munkás kenyerét veszi el. Szégyenítsük meg azt, aki jó ok nélkül idegen holmit vásárol.

Ritkán végy importált gyümölcsöt. Délgyümölcs kivételével minden megvásárolható nyáron és eltehető télire, befőttként, aszalva vagy lefagyaszva. Zöldséget, burgonyát vásárolj az őstermelőktől. Ha nincs hazai gyártmány, vegyél olyan árut, amelyet olyan országból hoztak be, amellyel egyensúlyban van a kereskedelmi mérlegünk. Vásárolj alapanyag élelmiszert. Ha megnézed a csomagolást, láthatod, mennyi szemét, adalékanyagot, festéket, tartósítószer raknak bele. Ezzel mérgezed magadat és családodat A 2006 őszi, óriási botrányt kavart átcímkezett élelmiszereket majdnem mindegyik külföldi tulajdonú élelmiszer hálózat árulta.

Ha ezt el akarod kerülni, igyekezz őstermelőktől vásárolni még a húst, felvágottat és tojást is. A nyugatról beözönlött kólák és más italok drágák, az egészségre káros festékekkel, cukorral vagy mesterséges édesítőanyaggal készülnek. Ezeket könnyen pótolhatjuk egy-két napi mennyiségben gyártott limonádéval, málnaszörppel, teával.

AZ ÖNELLÁTÓ FALU:

A két világháború közötti időszakban, a magyar szellemi élet vezetői, gondolkozói (Szabó Dezső, Németh László, Teleki Pál, Klébelsberg Kúno, stb) a magyar megújulás zálogának tekintették az erős, művelt magyar paraszt társadalmat. Ettől várták a magyar középosztály megújulását is.

Az elmúlt fél évszázadban legfeljebb a falukutatókról lehetett megemlékezni, de a KALOT és más szervezetekről egy szót sem volt szabad kiejteni vagy leírni. Holott ez és a hasonló protestáns szervezetek már tízezer számra képezték ki a földdel továbbra is kapcsolatban maradó fiatalokat a modern termelési tudományokra. 1945-ben már százezer tagja volt a Kalotnak. Népfőiskoláikon ezrével képezték a parasztság jövő vezetőit.

A kommunisták azonnal szétverték az egész szervezetet, a vezetőit, Kerkai páterrel együtt bebörtönözték, mert a kollektivizálás útjában állottak. Mivel a paraszti életformát és a kis és törpebirtokok vezetésének művészetét, tudományát megsemmisítették, más utakat kell keresni az előregedő, elnéptelenedő, a központoktól távol eső falvak számára.

Napjainkban a kormány politikája a nagyüzemeknek és a multiknak kedvez. A kis és középvállalkozásokat ellehetetlenítik káros adó politikával, s az EU pénzek eltérítésével. Ezzel megszüntetik a magyar falvakat, szaporítván a gyökértelen és könnyen irányítható, segélyen élő, tehát függőségben tartható városi proletáriátus sorait.

HOGYAN MENTHETJÜK MEG A FALUT?

Pártold az újraéledő HANGYA szövetkezeteket. A falu szövetkezetének haszna az ő magyar zsebeikben marad.

Alakíts hitelszövetkezeteket. A külföldi kezekbe átjárt bankok haszná kimegy Magyarországból. Ne gazdagítsd a külföldet, pártold a még magyar kézben maradt kis bankjainkat s hitelszövetkezeteinket.

A háború alatt egyszerű kis olajütők és darálók (kalapácsoló) működtek. Ezek képesek több falu vagy egy járás szükségleteit versenyképesen ellátni.

Ha falun, kisvárosban élsz, ne végy gyárilag „készített” tejterméket, lisztet, kenyert. Kenyert magad is tudsz sütni kemencében, vagy aránylag olcsó elektromos sütővel.

A régi (szeparátoros) tejszarnokokat újból kell szervezni, így legalább a falu vagy kisváros tejtermék ellátottságát kell biztosítani.

A cserekereskedelem működőképes, főleg a kivüleső falvakban, szakosodó termelés segítségével. A munkanélküli természetben is elfogadja munkája ellenértékét.

Elszámolásnál használható a háború alatti beszolgáltatási pontrendszer modernizált változata. A harmincas évek elején, a nagy gazdasági válság idején az USA-ban hatalmas mértékű öltött a „pont” rendszerre alapított mozgalom, milliósok adtak tölési lehetőséget. Az ipari központoktól távol eső magyar falvak egyedüli reménye egy hasonló mozgalom megteremtése.

Az elnéptelenedett falvakba csángókat és más keleti országokban sűrűlő magyarokat lehet betelepíteni.

Nem szabad „elengedni” a városbászakadt, vagy kivándorolt rokonokat. A falu búcsúira, szüretre, aratásra, születés és névnapokra hívjuk haza az elvándoroltakat.

Iskola év kezdete előtti „nyárbúcsúztató” iskola találkozó gulyás vacsorákra, esti táborüzekre jönnek a fiatalok, idősebbek egyaránt.

MEGÚJULÓ ENERGIA

Használjuk a nap energiáját közvetlenül vagy közvetve. Lipták Béla amerikai magyar mérnök megoldotta a „Columbus tojását”. A már régen ismert electrolizissal előállított hidrogén gázt nap és szél energiával termelné, tárolná, amíg arra szükség van. Ezzel nemcsak a gépjárműveket hajtáná, hanem a hőerőműveket is és a tárolt hidrogénnel áthidalná az éjszaka és a szélcsend óráit.

Néhány, a falun is olcsón megvalósítható ötlet:

a. Az aránylag olcsó PVC csőspirál nyáron a déli fekvésű háztetőn, vízmelegítésre alkalmas.

b. Kis szélmotorral vagy napelemekkel töltött 12 voltos telep, a hihetetlen alacsony fogyasztású és tartós LED égőkkel való világításra.

c. Kenyér és hús sütésre is használható, olcsón elkészíthető napkemence.

d. Szélmotorral termelt árammal fűtött kemence, cserépkályha sokáig segít fűteni a házat, lakást.

További – röviden, egyszerűen fogalmazott ötleteket kérünk!!!

Írta, szerkesztette Magyaródy Szabolcs

Bezukné Jeney Annamária, Bezuk Zsolt, Leczki Lajos,
Molnár Pál, Szilágyi Mihály és mások segítségével

MIÉRT ILYEN ALACSONY AZ ÉLETSZÍNVONALUNK?

Sokan visszasírják a Kádár korszakot. Úgylátszik, csak arra emlékeznek, hogy a kommunizmus utolsó éveiben mindenkinek volt munkája. Dolgoztatott s az állambácsi fizetgetett, s ha jól viselkedett, lakást is kapott, gyerekei az egyetemre mehettek, stb.

Azt már nem tudja hogy „gulyás-kommunizmusnak” súlyos ára volt, amiért most kell fizetni. Nyugati kölcsönből tartottak minket aránylag jól és elégedetten. Futotta abból a 22.4 milliárd dollárból, amelyet Fekete elvtárs, szerzett nyugati bankár kollegáitól. Persze más is van a kommunisták számláján, nem csak ez a „néhány” milliárd dollár.

A MARSHALL TERV

Már csak a legöregebbek emlékeznek a Szovjet- és a saját kommunistáink legnagyobb gazdasági bűnére, ami miatt a tíz (10) éves lemaradásunk 1945-óta állandósult. Ez pedig a Marshall Tervből való kimaradásunk volt. Ezt a tervet használta fel az USA kormánya, hogy felépíthesse romjaiból Európa nyugati részét. Franciaország, Ausztria, Németország, Olaszország, Belgium, Hollandia. dollár milliárdokat kapott, amellyel rövid idő alatt megindult az újjáépítés és gazdasági fejlődés. Ebből mi kimaradtunk a Rákosiék miatt. Ezt máig sem tudunk ledolgozni hála ennek és más gazdasági bűneiknek:

Kezdjük a felsorolást:

1. Az említett 22.4 milliárd dolláros nyugati kölcsönt. Fekete elvtársék nem államkölcsönöket vettek fel, mint az okosabb lengyelek, románok, csehek, hanem a nem elengedhető magánkölcsönöket. Ki kapta a közvetítői jutalékot, ami az állam-kölcsönök után nem járt?

2. A szándékosan elrontott földosztást, majd az ezzel járó kollektivizálást, ami évtizedekre visszavetette a mezőgazdaságot.

3. Az egészségügy prostituálását. Az „ingyenes” orvosi kezelés árát a „hálapénzzel” kell még ma is megfizetni. Ezzel végeredményben az orvos, ápoló, stb. hivatalos jövedelmének a többszörösét főként velünk nyugdíjasokkal fizettetik meg, ma is. Az újonnan bevezetett vizit, gyógyszer és kórháziapidíjat ne is említsük

4. A Világkiállítás lemondását, ami kevés befektetéssel óriási hosszú távú haszonnal járt volna

5. Bős-Nagymarost. Amely, ha jól működött volna is – ami lehetetlen – a nemzeti villamos energia szükségletnek 3-5%-át adta volna, miután 20 év alatt a termelt árammal kifizettük volna az osztrákokat... Ilyen szörnyű kilátástalanul veszteséges „befektetést” csak ezek a „szakértők” voltak képesek tervezni. Most újra kezdenék!

6. Az egész magyar ipari múzeumot, elavult gépeivel, eladhatatlan, termékeivel. Hiába építettek gyárat, a „szakértők” által nyugatról drágán megvásárolt technológia már többnyire elavult, versenyképtelen volt.

7. A behajthatatlana „szocialista kölcsönöket”.

8. A romos Budapestet. Egyetlen európai nagyváros sincs ilyen kétségbeesetten leromlott állapotban.

9. Elnézték a folyóink osztrák, szlovák, román, ukrán eredetű szennyezését.

10. Elavult telefonhálózatunkat, amelyet a külföldi tőke modernizált hogy az ipar és a kereskedelem megindulhasson.

11. A MÁV lehasznált, elavult, kopott, koszos gördülő anyagát, pályáit, romos, vagy idejétmúlt pályaudvarait.

12. A MALÉV ócska, üzemanyag pazarló Tupoleveit, amelyeket nemrég cseréltünk le energiagazdaságos gépekre. Most pedig eladtuk az orosz vállalkozóknak.

13. A hihetetlen mértékű magyar és szovjet környezet károsítást. A talajvíz szennyezését.

14. Az Eocén programot, amely óriási beruházás után szén helyett Dunántúl jórérsének karsztvizét szivattyúzta fel. Már Budapest hőforrásai is kikapadóban voltak, mire észbekaptak az elvtársak és feladták a harcot. Hol voltak a geológus „szakértők”?

15. Dunaújvárost, amelyre semmi szükség nem volt, hiszen vasércünk, és kokszosítható szenünk nem volt az üzembetartására.

Sorolhatnánk még sokáig, de már így is rég túl vagyunk a száz milliárd dolláron. Legalább ennyibe került a „gulyáskommunizmus”, ha nem többé.

Az eredeti 22.4 milliárd dollár is 80-ra nőtt, hogy az eredeti kölcsönök kamatait fizetni tudjuk.

EZT AZ ÓRIÁSI ADÓSSÁGOT NEKÜNK, GYERMEKEINKNEK ÉS UNOKÁINKNAK KELL KIFIZETNI,

A bünsorozat még nem ért véget:

16. Németh Miklós által levezényelt „spontán privatizálás”, mikoris a „szakértő elvtársak”, a munkások teljes kizárásával, állami kölcsönökkel vették meg a jólmenő cégeket – potom áron.

17. Ezek a szabadrablásban résztvevő „szakértő” elvtársak sürgősen tovább adták a külföldi vállalkozóknak – potom pénzért – a mélyen áron alul vett vállalatok nagyobbik részét. Azok leállították a gyárakat és külföldről hozták be még a tejet, cementet, stb. is a megvásárolt magyar piacra. A munkások százezrei maradtak munkalehetőség nélkül.

Betetézték „szakértőségüket” az energiaipar eltékozlásával. Magyarországon kívül csak egyetlen állam van a világon, amelyik hozzánk hasonlóan eladta az áramfejlesztő telepeit. Ezzel eljátszották a magyar ipar jövőjét.

Az egész világon sorban rúgják ki a víz és csatorna szolgáltató vállalatokat, nálunk meg most folyik ezen közvagyonok kiárusítása. Képtelenek, de nem is akarják megérteni, hogy azok a vállalatok hasznot akarnak maguknak teremteni.

18. A sok száz milliárddal megmentett bankokat átjátszották idegen kezekbe. Ma, hazánkban mindenki az idegeneknek fizeti a kamatot. Elvitték a tőkénket és most a hasznot...

19. A jelenlegi kormány hazugságot hazugságra halmozott. Letagadta a ország rettenetes anyagi helyzetét, eladta az utolsó, állandóan hasznot hozó vagyont, a Ferihegyi repülőtér kezelését s már eladta a MÁV még hasznothajtó teherfuvarozását is.

20. Most éppen földvásárlással foglalkoznak, mivel rövidesen meg kell nyitnunk a földek forgalmát a külföldi tőke előtt. A potom pénzen összevásárolt földeket búsás haszonnal fogják továbbadni a külföldi agrár vállalatoknak. Ezzel befejezik a parasztság lesöprését a földekről. Véreskezű elődeik csak a padlásokat söpörték le, ezek a rablók az embereket is lesöprik őseik földjéről.

21. Már szoktatják a népet a falvak felszámolásához. Megszüntetik a kis falvak iskoláit, postáit, vasútjait, üzleteit. Tönkretették a kis és nagy állat tartókat, régiónális gyümölcs és zöldség termelőket, feldolgozókat is. Utat nyitottak a külföldi pancsolt tejhez, vagy a „reggeli italhoz”, a szemét kenyérhez a nyugaton már lejárt húsfélének. Már is emelik mindennek az árát, fizetni kell sok egészségügyi szolgáltatásért. Most vissza-veszik annak a pénznek sokszorosát, amivel megszerezték a naiv nyugdíjasok támogatását.

22. A jelenlegi kormányt mindez nem zavarja. Nekik csak a hatalom megtartása a fontos, az ország és nemzet érdeke a béka feneké alá került.

23. Ma már olyan kétségbeejtő helyzetben van a tűzön-vízen a hatalomhoz ragaszkodó kormány, hogy „óriási megtakarítás” hazug címén új „kormányzati negyed” építene, hogy a mai minisztériumok épületeit eladhassák barátaiknak, akik azokat óriási haszonnal továbbítják azokat a „nyugati” befektetőknek.

24. A magyar nép elleni legnagyobb támadásuk, a Társadalom Biztosító vagyonának a magántőke kezébe való lelkiismeretlen átjátszása, az „egészségügyi reform” van most feltartóztathatatlanul készülöben. Ha valaki azt hiszi, hogy az egészségügyi szolgáltatások javulnak, hatalmasat téved. Itt csak a haszonleső befektetők kezébe játszották át az ÖN által, egy életen keresztül befizetett hatalmas vagyont.

25. A választások alkalmával gondoljon ezekre, és a még fel nem sorolt bűnökre, amelyeket ezek az álszocialista, hazugságból élő kapitalisták követtek el ellenünk.

**EZEK NEM SZOCIALISTÁK!
DOBJA KI AZ ELSZEGÉNYÍTŐIT,
MEGNYOMORÍTÓIT
Gyermekeink, unokáink érdekében, válasszon okosan legközelebb!

INFORMARE NECESSE EST!

Néhány szó a propagandáról:

A világ minden állama propagandát folytat, a pénzügyi, katonai és külügyi helyzetének valamint concenzussal kitűzött nemzeti céljainak arányában. Hazánk azon államok közé tartozik, amelynek belpolitikai helyzetéből eredendően, valamint önálló diplomáciai hagyományok hiányában, nincs számottevő propaganda tevékenysége. Nem szívesen költöttek rá vezetőink. Jó példa erre Bethlen István volt miniszterelnök válasza Bolza Ilona kérdésére, akinél 44-ben bujdosott a Gestapo elől. Bolza Ilona megkérdezte Bethlent: „Hogyan lehet az, hogy a cseheknek, románoknak, szerbeknek olyan jó propagandájuk van nyugaton és nekünk semmi?” Bethlen némi gondolkodás után így válaszolt: „Nekünk arra soha sem volt pénzünk.” Persze nem csak a pénz, de a szándék, helyismeret, szakértelem is hiányzott. Természetesen más akadályok is voltak és sajnos vannak ma is.

A jelentősebb politikai pártok állásfoglalása ellentmondásos ezen a téren. Az internacionalizmusnak komoly gyökerei vannak hazánkban, az 1945-90 közötti általános nevelési irányzatnak megfelelően. Az úgynevezett nacionalizmust igyekeztek kiirtani a közoktatás és államvezetés minden szintjén. Ezzel természetesen a Moszkva által előírt „bűnös nemzet” vonalat követték, látványosan sikeres módon. Napjainkban zömmel még mindig azok a különös gonddal kiválogatott tanárok oktatják az ifjúságot s a jövő tanárait, akik közül még sokan máig sem tudták levetni Molnár Erik, Andics Erzsébet, Aczél György által beléjük sulykolt örökségét. Erre bizonyíték a történelmi tankönyvek körül máig is tartó vita, valamint néhány tanár által politikai meggyőződésből eredően kiemelt, vagy éppen ignorált történelmi kiértékelések.

Ehhez járul a baloldali értelmiségnek és az általuk befolyásolt politikusok, újságírók hangos csoportjának a beléidegződött félelme a nacionalizmustól. Számukra ez a fajta „izmus” csak az üldöztetés és megsemmisítés árnyképét jelenti, amit minden lehető eszközzel üldözni kell. Képtelenek differenciálni a természetes patriotizmus és a megsemmisítő nácizmus és kommunizmus között. Ennek megfelelően nemcsak hallani sem akarnak az okos és szükséges propagandáról, de állandóan nyilatkoznak Nyugaton, vádolják a nékik nemtetsző vezetést, vagy pedig az antiszemitizmus rémével ijesztgetik nyugati „liberális” (elv?-)társaikat. Őket nem érdeklik a tények. Azok pedig örülnek, hogy végre nem az ő bőrféjű legényeikről és „white supremacy” mozgalomról, New York-i zsidóverésekről, a franciaországi zsinagóga égetésekről vagy a Ku Klux Klan botrányairól van szó.

Ez az embertípus nem vesz tudomást a környező és távolabbi népek sokkal veszedelmesebb és bigottabb nacionalizmusáról. Nem akarnak tudni a szlovák Matica, a szerb Matica és a román Vatra Romanesca magyargyűlöletéről, kormányaik covert (sokszor overt) akcióiról, amelyek a magyarság teljes felszámolására, s ha kell, fizikai kiirtására irányulnak. Ezzel a magyarság kezéből kiverték az ellenállás egyetlen fegyverét, az okos, mérsékelt és méltányos patriotizmust.

Amint tudjuk, kevés nép vesztett annyit vérben, pénzben, anyagban az utolsó fél évezredben, mint a magyar. Csak az utolsó száz évben háborus

veszteségben, jóvátételekben, a kommunista gazdaság által okozott kárban, a Marshall tervből való kényszerű kimaradással, elherdált nyugati milliárdos kölcsönökben, „spontán” privatizációban több kárt szenvedtünk, mint bármely más nép Európában. Ez a veszteség megfosztott bennünket a másik eszköztől, egy ütöképes hadseregtől amely pedig feltétlenül szükséges volna pusztá létünk biztosítására.

Csak egyetlen fegyverünk maradt, a propaganda, amelyhez egyrészt nem értünk, másrészt saját állampolgáraink fosztanak meg ellenlépéseikkel annak esetleges eredményességétől. Tehát a mélypontról kell indulnunk.

Amint már sokszor, sok helyen említettem, Clausevitz, az ismert német tábornok, stratégia állította: „A háború a diplomácia folytatása, más eszközökkel.” Ez természetesen fordítva is érvényes: A diplomácia a háború folytatása, más eszközökkel! Hozzátehetjük, sokkal olcsóbb eszközökkel. Kissé pongyolán fogalmazva, egy vadászgép vagy ötven harckocsi árából egyszerűen csodákat lehetne művelni hazánk megismertetése és elismertetése terén. Gondoljunk arra, hogy egy repülőgép vagy ötven harckocsi egy komolyabb ütközetben pár perc alatt megsemmisül. A sokkal olcsóbb könyvek, a CD-ROM, videokazetták, DVD tízezrei viszont évtizedekig használhatók.

Feltételeznék, hogy az idők változnak – hiszen erre mutatott a bal-lib kormány által pillanatok alatt szétvert Imázs Hivatal felállítására is – jó volna, ha legalább nagy körvonalakban felvázolnánk céljainkat.

Kire, mire irányuljon propagandánk?

Európa: Az Európai Unióhoz csatlakoznunk kellett. Ez egyszerűen létkérdés, úgy gazdaságilag, katonailag, mind az egyszerű biológiai lét érdekében is. Ebben, más indokokból ugyan, a bal-lib pártok is megegyeznek. A csatlakozás feltételeit azonban hasznunkra kellene módosítani.

A kiinduló pontnak azt a felismerést kell használnunk, hogy hazánk egyik legfontosabb katonai felvonulási terület észak-dél és kelet-nyugati irányban. Az oroszok pontosan tudták ezt. Katonai stratégiájukban rendkívül fontos szerepet játszott a Kárpát medence. Vezérkari tisztjeink tanúsága szerint az Szovjet stratégia Magyarországot ugródeszkának, felvonulási területnek használta volna a Felső Ausztria és a Po völgye irányában induló elsőprő támadásnak. Nos, ez a másik irányban is pontosan így működik. Ezt a németek bebizonyították a balkáni hadjáratuk idején, valamint Churchill balkáni támadási terve is ezt a terepet választotta...

Ha ezt a területet nyugat biztosítani akarja, fizessen érte! Ám az esetleges ilyen irányú kísérletet már a kezdetben elrontotta Keleti elvtárs úr, az akkori honvédelmi miniszter, amikor majdnem könnyes szemekkel biztosította az amerikai tábornokokat Taszáron, hogy „Magyarország soha sem fogja benyújtani a számlát Taszárért”. Hogy kissé vulgár módon fejezzem ki magam, az amerikaiak egymás hasát fogták a röhögéstől, hazafelé menet.

Keleti úr nyilván a moszkvai beidegződései alapján dobta oda Taszárt, (politikai) ellenszolgáltatás nélkül. Hozzá kellene szokni, hogy az amerikaiak, általában a nyugatiak tudják, hogy mindenért fizetni kell. Tehát, ha valaki ingyen ad valamit, az vagy értéktelen, vagy aki adja, „másképpen normális...” Keleti elvtárs úrnak talán alkudoznia kellett volna imígyen: Természetesen

szívesen segítünk, amennyire a rendkívül szomorú anyagi helyzetünk megengedi, de Itt aztán fel lehetett volna sorolni kívánságainkat. Annak persze felét sem teljesítették volna, de valami hasznunk mindenképpen származott volna az ügyletből, s az amerikaiak is jól érezték volna magukat (Na! Ezeket is olcsón megúsztuk, mondogatták volna egymásnak széles mosollyal a képükön).

A moszkvai beidegződésnek a másik szomorú példája Jugoszlávia felbomlási folyamatának kezdetén történt. Az egyik londoni lapban, vagy folyóiratban megjelent egy cikk, amely Magyarországot figyelmeztette, „nehogy próbáljon a zavarosban halászni, mint 1941-ben, mert annak tragikus következményei lennének”. Ezt a petárdát vagy Whitehall helyezte el, vagy a szerb kormány fizetett érte. Akárki volt a kezdeményező, ez a jóformán semmibe sem kerülő megfélemlítő kísérlet fényesen sikerült. A Szovjetek által beléjük oltott reflexek félelmében élő akkori magyar kormány ijedten tiltakozott, hogy nekik eszük ágában sem volt akcióra gondolni. Már megint rajtunk mulatott a világ, és „szakértőink” megint eljátszottak egy sokáig vissza nem térő lehetőséget.

Ha egyszer kollektíve ráébredünk, hogy nem vagyunk bűnös nemzet, nem kell vakon teljesítenünk a parancsokat, elfogadjuk végre azt a tételt, miszerint „egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalóak”, ellentámadásba mehetünk át. Hiszen legjobb védekezés a támadás. Visszanyert önbizalom és önbecsülés birtokában keményebben, eredményesebben tárhatjuk ügyünket a világ elé.

A nyugatra irányuló propaganda több szintű kell legyen.

1. Kulturális. Erre valók például a külföldi magyar intézetek, egyetemi ösztöndíjak, tanárok meghívása, cserediák akció. Különösen a velünk foglalkozó személyeket kell meghívunk és tejbe-vajba fűrösztönnünk. A románok nagyon ügyesen beférkőztek a nyugati egyetemekre. Alig van olyan fontos egyetem és főiskola, ahol nem volnának jelen. Nacionalista diákjaik, tanáraik, kutatóik elsősorban Románia érdekeit képviselik, tűzön-vízen keresztül. Remélem, a mi, külföldre kerülő diákjaink is hasonló módon védik hazájuk érdekeit. Ennek eddig, nem sok megnyilvánulását láthattuk.

2. Media: Ez egy kicsit nehezebb eset. Ugyanis a nyugati sajtóvilág magyarországi lapjai baloldali elemek kezében van, akik nem sok teret engednek számunkra. Alapos felvilágosítási tevékenység, meghívások, ajándékok némileg enyhíthetnék ezt a keserű helyzetet. Különösen fontos lenne, ha a jobbközéphez sorolható újságírók, TV és filmszakemberek is beszélnének idegen nyelveket – elfogadható szinten és ápolnák a nyugati kapcsolatokat.

Fontos lenne figyelni a külföldi TV társaságok adásait. Nemcsak a számunkra kellemetlen programokat kellene azonnal és nyomatékosan szóvátenni, de azokat is üdvözlönnünk kellene, amelyek számunkra kedvező filmeket mutatnak be. Mindkettőre van példa elég, különösen az előbbire.

Vannak ismert újságírók, szakértők (pundits), TV személyiségek, akik alkalmakként barátságosak irányunkban (Walter Cronkite, Eric Margolis, stb.). Ezek kitüntetését már ajánlottam a KÜM egyes embereinek – nem sok sikerrel. Csak Cronkite és Jennings kapott levelet Mádl elnök úrtól, 2003 őszén.

3. Kormányok és politikai pártok: Mindennél fontosabb a külföldi kormányok és a mögöttük dolgozó kutatóintézetek (think tanks) jobb belátásra bírása. Igen ritka holló az a miniszterelnök, külügyminiszter, nagykövet, aki akár a legismertebb országok történelmét, közgazdaságát, kultúráját ismernék. Ezeket megfelelő anyaggal kellene ellátni, még zseni politikus korukban. Amint a hatalom árnyékába jutnak, el kell kezdeni felvilágosításukat. (Ebben próbál segíteni a „Corvinus Library”, az angolnyelvű könyv adományával.)

A KÜM stratégiai osztálya – feltehetően – terveket készít minden elképzelhető külpolitikai eshetőségre. Az ő feladatuk volna olyan anyagok előkészítése amelyek alkalmasak volnának a külföldi kormányok meggyőzésére hasznosságunkról, sőt nélkülözhetetlenségéről. Ha lehet, olyan jövő alakító terveket kell készíteniük, amelyekben nekünk is döntő szerepünk lehetne.

Az ilyen stratégiai elképzeléseket mi nyugatiak is terjeszthetnénk, megfelelő helyeken és alkalmakkor.

4. Reagálás: Minden támadást azonnal és keményen vissza kell utasítani. Ezt azonban nem bejelenteni, hanem csinálni kell. Néhány éve, amikor az a bizonyos magyarelleses Amnesty International hirdetés jelent meg a szlovén TV állomásokon (az egyik éppen a volt budapesti US nagykövet, Mr. Palmer érdekeltségéhez tartozik, aki még ma is dühös, hogy nem ő kapta meg azt a bizonyos tv csatornát), az illetékes magyar kormányhivatal bejelentette, hogy ellenpropagandát fog kezdeni. Ezt azonnal leközlötték a hírügynökségek. Hadd ne vessenek mások is...

Az ellentámadásnak azonnalnak, meglepetésszerűnek, elsöprőnek kell lennie s több irányból kell indítani összehangoltan. De még ennél is jobb a megelőző akció.

Vegyük példának a Status Törvény körül kialakult műfelháborodást. Köztudomású, hogy a szlovákok, jugoszlávok, ukránok, horvátok és románok már régen gondoskodtak a határon kívül élő testvéreik jogairól és támogatásukról. Erről mindenki tudott, de senki sem tiltakozott ellenük, de még csak az újságokat sem rázta fel ez a hír. Arra viszont mérget lehetett venni, hogy ha a magyarok megpróbálnak valami ehhez hasonló törvényt alkotni, minden pokol el fog szabadulni. Ez természetesen meg is történt. A reakció késlekedéséről ítélve, a külügyminisztériumot ez teljesen váratlanul érintette, az Országimázs Központtól nem is beszélve. Talán csak két hónappal később kerültek elő a környező államok hasonló törvényeinek a szövegei, angol fordításban. Ez persze már késő volt, mert ezeket a román „műbalhé” megnyilvánulása után, azonnal el kellett volna juttatni a nemzetközi médiának, valamint az Európai Unió és a nagyhatalmak kormányainak. Ma már késő, mert már az említettek egy részét is sikerült a románoknak a magyarok ellen uszítani. Azóta a a figyelem elterelődött valamelyest, így az ellenlépések elvesztették időszerűségük javarészét. Arra a bizonyos „lopott kabát” történetre hasonlít ez az eset. Egy év múlva már csak arra emlékeznek a nyugati vezetők, hogy „...igen, volt valami disznóság, amivel az izgága magyarok békétlenséget okoztak a BALKÁNON”.

Csak úgy, zárójelben említtem a románok által minden határonkívüli románnak ajándékozott állampolgárságot. A magyar kormány hallgatott, mint a sír (hogy szalonképes maradjak). A „magyar” miniszterelnök pedig hazugságokkal és rémisztgetéssel buzdította szavazóit, hogy szavazzanak a népszavazáson, a hasonló magyar javaslattal szemben....

Kompromisszum

Nyugat, az USA nemkülönben, nem hiszi, hogy valakinek is teljesen igaza volna. Valahányszor szembetalálják magukat egy kellemetlen nemzetközi problémával, megkövetelik a sacrosanct compromisszumot. Az igazsággal cseppet sem törődnek, hiszen – papírforma szerint – minden a legnagyobb rendben van a világon. Tehát, ha valaki követelésekkel áll elő a másik féllel szemben, annak valószínűleg úgyszincs teljesen igaza, rögtön utasítgatják a hadakozókat a kompromisszumos megoldásra. Erre kitűnő példa a Magyar-Román és Magyar-Szlovák Alapszerződés. A Magyar-Ukrán Alapszerződés a kényszer szülötte volt, hiszen akkoriban Magyarországnak egy olyan partnerre volt szüksége, amelyiknek a katonai ereje ellensúlyozni tudná a várhatóan felálló Kis-Antant nyomasztó fölényét. Így egy olyan kompromisszumra kényszerültünk, ami sajnos precedens értékűvé vált a későbbiek folyamán. (Erről jut eszembe: Az „ÖRÖK” szó és fogalom nem létezik a diplomáciában. Ugyanis a történelemben az egyetlen állandó factor a VÁLTOZÁS! A nyugati diplomaták körében az „örök” szó valószínűleg nevetőgörcsöt vált ki...

Amikor a Magyar-Román Alapszerződési tárgyalások zátonyra futottak, az amerikai követek Budapesten és Bukarestben, egy napon, nyíltan arra utasították a két kormányt, hogy azonnal kössenek egy kompromisszumos szerződést. Sajnos, a Horn kormány a régi beidegződések alapján meghátrált és hanyatt-homlok elfogadta a román változatot, amely teljesen értéktelenítette a magyar követeléseket. A magyar-szlovák alapszerződéssel a „mi (Horn) Gyulánk” még nagyobb baklövést követett el.

Ha az ember kompromisszumos megállapodásra számít – márpedig erre számítani kényszerülünk – az alapkövetelést három-négyszeresére kell emelni. Abból már lehet tisztességes alkura jutni.

Ha azzal ülünk le tárgyalni, hogy területi autonómiát kérünk testvéreink részére, mire számíthatunk „kompromisszumos alapon”? Semmire, legfeljebb egyéni autonómiára, ami pontosan egy doboz használt gyufát sem ér, mert végrehajthatatlan. Ha szankcionált területi autonómiát akarunk, határkiigazítást kell kérnünk, az 1910-i népszámlálás alapján.

Természetesen, ez óriási felzúdulást okozna. A környék valószínűleg még mozgósítana is, de..... Nyugat komolyan venné a problémát és mindent elkövetne egy kompromisszum kikényszerítésére. Ha kitartunk és kemények maradunk, kikényszeríthetünk egy területi autonómiát. Ezzel a környező államok és ami Trianon szindrómánk megszűnne, béke uralkodhatna az ideális megoldásig, azaz a határok légiesítéséig, ami a EU-hoz való csatlakozás kívánatos eredménye volna.

Az utódállamokra irányított propaganda:

A szomszédainkkal előbb-utóbb meg kell tanálnunk egymás kezét. A Kárpátmedence minden népe egymásra van utalva gazdaságilag, politikailag, katonailag. Ez a tény egyetlen kívülálló hatalomnak sem tetszett és tetszik ma sem. Az elmúlt két évszázadban a Habsburgok, a németek, franciák és az oroszok mindent elkövettek e környék szétzilálása érdekében. A Habsburgok a „divide et impera” rég bevált módszereivel uszították ellenünk a nemzetiségeket, elárulván az egyetlen nemszláv természetes szövetségeseiket – minket – pillanatnyi vélt érdekeiknek megfelelően. Az oroszok a pánszlávizmus mézesmadzagját húzták el a csehek, szlovákok és szerbek orra előtt. A csehek még a tetejében abba a tévhitbe lovalták bele magukat, hogy ők lesznek majd a szláv birodalom vezető rétege, míg az oroszok a buta tömeget adják. Az első világháború után pedig a franciák próbálták uralmuk alá hajtani az itteni népeket.

Valószínűleg, a huszadik század elején már semmit sem tehetünk volna ezen törekvések ellensúlyozására, vagy kiküszöbölésére. Vagy mégis?

Kétségtelen, hogy az osztrákok ellen vívott szabadságharcainkban nem volt sem idő sem lehetőség a kisebbségeinkkel behatóbban foglalkozni. Amikor erre mégis rákényszerültek vezetőink, már kifutottak az időből. Kossuth Lajos már csak akkor eszmélt rá a veszélyre, amikor a szabadságharc vége előrevetette árnyékát. Tisza István kétségbeesett erőfeszítései a kisebbségekkel való kiegyezés felé már nem igazán voltak kecsegtető lehetőségek.

A szerbek Jugoszláviát, az oláhok Nagy Romániát, a csehek pedig Csehszlovákiát akarták minden eszközzel megteremteni. A fiatal és naiv Jászi Oszkárt is kinevették a románok, amikor autonómiát ígért nekik, hiszen akkor már Erdély a kezükben volt....

Valamit azonban mégis csak tehetünk. Ha az utódállamok történései képtelenek a saját történelmüket leírni úgy ahogyan az bizonyíthatóan volt, nekünk kell megtenni helyettük. A Hunyadi munkaközösségünk négy történelmi zsebkönyvet adott ki, szerb, román, ruszin és szlovák. nyelven. Ezeket a zsebkönyveket javarészt a becsületes szerb, szlovák, román és ruszin történészek munkájára alapoztuk. Eddig 18,000 példányt osztottunk ki a határainkon túl. Támadásokat kaptunk ugyan a románoktól, de azok csak emocionális dühkitöréseknek és átkozódásoknak minősíthetők. Így válaszra sem érdemesítjük őket. A szerb Matica – miután belátták, hogy megcáfolni nem tudják a könyvet, úgy döntött, hogy nem vesznek tudomást a könyvről. A ruszinok mindentől eltekintve, örültek a könyvecskének mert ruszin és nem ukrán vagy orosz nyelven adtuk ki.

Ezen a téren sokkal többet is lehetne tenni. Nem tizennyolcezer, hanem másfél millió példányban kellett volna kinyomatni és ingyen terjeszteni e könyvecskéket! A kormányaink azonban nem mernek hozzányúlni a témához, mert még bennük van a kommunista éra beidegződése: „Nem szabad a csehek, szlovákok, románok, szerbek érzékenységét bántani”. Még mindig itt tartunk! Azok pedig nyugodtan sértegethetnek bennünket kényük-kedvük szerint, nap, mint nap.

GENERÁCIÓ VÁLTÁS

Általában húsz évenként lecserélődik a nemzetközi élet öregebb szereplő gárdája. A helyüket elfoglaló fiatalok már csak könyvekből, s az éjjelenként unalomig játszott TV propaganda filmekből meríti történelmi bölcsességét. Azaz, még a saját történelmüket sem tanulták meg tisztességesen a középiskolákban és az egyetemeken, nemhogy Európa vagy mondjuk – Japán történelmét. Diplomáciai tanfolyamokon szednek fel valami ismeretet a világ bajairól, de ne várjuk el, hogy Magyarországról valaha is hallottak volna olyat, ami nekünk is jó lenne. Például 56-ról s majd a 89-es határnyitásról talán csak legközelebbi szomszédaink tudnak – ha netán akarnak....

Nemrég egy „történelmi dokumentum film” hallgatta el Tökés László szerepét a temesvári eseményekkel kapcsolatban, az amerikai adókon. A magyar zsidó tragédiáról is csak azt mutatták be nemrég egy TV filmen, hogy milyen kegyetlenségeket követtek el a magyar katonák. A zsidómentéssel kapcsolatban csak és kizárólag Wallenbergről emlékeztek meg (állítólag sok tízezer embert mentett meg...), de Horthy szerepéről a deportálások letiltása kapcsán, vagy Angeló Rotta pápai nuncius és a sok ezer magyar zsidómentő szerepéről egy szó sem hangzott el. Pedig Horthy legalább kétszázezret, mások pedig sok tízezer mentettek meg, igen gyakran saját személyi biztonságukat és családjuk életét tették kockára. Nota bene, a film egyik szereplője a „magyarság nagy barátja”, Lantos US képviselő volt.

A dolgok mai állása szerint, sérelmeink orvoslására már csak azért sem lehet szó, mert a mai nyugati hatalomgyakorlók és a közvélemény nem is hallottak azokról. Amit most hallanak rólunk az hihetetlenül egyoldalú és kiferdített információ, ami határozottan kellemetlen számunkra.

A másik nagy károkozó számunkra az „szelektív kezelés”. A holokauszttal kapcsolatban, a németeken kívül, csak minket emlegetnek úton-útfélen. Soha egy szót sem hallottam a románok borzalmas zsidóirtásáról. Ők, minden német segítség és unszolás nélkül, tisztán „önszorgalomból”, háromszázezer (300,000) zsidót mészároltak le (Matatias Carp: The Romanian Holocaust). A szlovákok még 500 DM. fejpénzt is fizettek a németeknek, a zsidók elhurcolásáért. A sort folytathatnám, hiszen a Franciák is erősen jeleskedtek ezen a téren, mint minden Quisling kormány Európában. Gondolom, Anne Frankot sem a magyarok árulták be a Gestapónak. **Csak mi vagyunk a kiemelték.**

BŰNÖS NEMZET?

Még ma, a XXI. században is ott lebeg a fejünk fölött a bűnös nemzet szégyenfoltja. Nem is csoda, hiszen a mai egyetemi tanárok jó része a moszkovita Andics Erzsébet, Révai József, és Molnár Erik garázdálkodása idején szívták magukba a burkolt, vagy nyílt magyargyűlöletet. Sokuknak még ma sem jutott eszébe, hogy tüzetesebben kutasson a hiteles magyar történelmi múlt – lett légyen szó akár a közelmúltról – felderítése érdekében. Ha beütjük az internet keresőbe ezt a két szót, számos pro és contra cikk ugrik elő.

Az akkori történészek legnagyobb része elhallgatta a témát, vagy vonalasan tört pálcát az egész nemzet fölött. Minden rossz és bűnös volt, amit csináltunk. A magyar történelmet egyszerűen kivették az európai környezetből. Történelemkönyveinket olvasgatván az a kényszerképzetünk támad, hogy Magyarország a Mars bolygó egyik kiszáradt tengerének a szigetén található. Ha mégis kapcsolódunk Európához, az csak kárunkra van, mert mindenki jobb, szebb és tisztességesebb volt nálunk. Szerintük!

Nos, nézzünk egy kicsit körül, mi is az igazság:

A németek által megszállt Európában, – kivétel nélkül minden állam együttműködött velük. A németek szolgálatába lépett norvég miniszterelnökről (Vidkun Quisling) neveztek el a collaboráló államférfiakat quislingnek. A Gestapo besúgó rendszere nagyszerűen működött Athéntól Narvikig. A zsidókat minden állam nagy lelkesedéssel szolgáltatta ki a németeknek.

Az antiszemitizmus nem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Rooseveltt amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a „Roosevelt titkos háborúja” (Roosevelt's Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl.

Szemelvények a Persico könyvből:

1. 218. oldal A St. Louis. Hamburg.Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partraszállni az USA kikötőiben, de Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnak írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.

2. 218 oldal FDR ajánlotta Morgenthau-nak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sík felvidék és fü(!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)

3. 219-220 oldal Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábornoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a

népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Roosevelt.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmképünkbe. Ehhez képest a mi „numerus claususunk” és a II zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ebben a könyvben a hírhedt Morgenthau tervet is ledorongolják FDR mellett mások is. „Ennek a tervnek a publikálása tíz új német hadosztály erejével egyenlő” mondotta az elnök.

Azt viszont már nem ismerte el, hogy a Casablankában meghirdetett „feltétel nélküli megadás” elve okatlanul meghosszabbította a háborút, sok millió ember halálát és mérhetetlen anyagi pusztulást okozta, köztük angol és amerikai katonák halálát is.

Eisenhower mondotta ezzel kapcsolatban: (Persico, 235. oldal): „Ha választani kell a bitófa és hús bajonett megrohanása között, inkább a hús bajonettet kell választani.”

Ezt csak azért kell említeni, hogy a magyar vezetés dilemmáját érzékelhessük valamelyest. Akkoriban – amerikai közmondást idézve, választhattunk két rossz között. Ami természetesen nem mentheti a nyilas borzalmakat.

**Ami a szomszéd győztes államok „dicső” tetteit illeti,
nem árt sorra venni azokat sem.**

Szlovákia: Tiso páter vezetésével lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek. A németeknek engedélyt adtak útiak és vasútvonalaik használatára a lengyel háború idején. (Ezt mi megtagadtuk, Hitler legnagyobb dühére.) A németekkel együtt, – pár nappal később – támadták meg a Szovjetuniót.

Románia: A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottan, 250-400,000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. (A németek csak később kapcsolódtak be a romániai zsidóirtásba.) Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk Matatias Carp: A Román Holocaust című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét Randolph. Braham amerikai professzor is és még sokan mások.

1941-ben, a németekkel együtt támadták meg a Szovjetuniót. Azonban amikor a Nyugattal folytatott titkos béketárgyalások alkalmával a románoknak egyértelműen tudomásukra hozták, hogy a Szovjetunióhoz forduljanak, 1944 júliusában átálltak a szovjetek oldalára. Jutalmul megkapták Erdély északi részét is.

Az orosz csapatok nyomán beözönöl Maniu gárdisták borzalmas vérfürdőt rendeztek a magyarok között. Ezt még a Vörös hadsereg parancsnokai is megsokallták, és kitiltották néhány hónapra a román közigazgatást Erdélyből, ahol szovjet katonai fennhatóság alatt román-magyar kormány alakult. (1942-44

között az Amerikai Egyesült Államok és Anglia is támogatta egy önálló Erdély megteremtését.)

Titó szerb partizánjai:

Itt álljunk meg egy pillanatra és nézzük meg, hogyan és miért nyúltak a kommunisták a partizán hadviselés minden emberiességet tagadó eszközához:

1941-ben, Bácska visszaszerzése után, a helyi szerbek és a (Trianoni békediktátum tiltó rendelkezései ellenére behozott) telepések (dobrovoljácok), a titoista partizánok és a királyi csetnikiek kezdték a gyilkolást. Régi joggyakorlatnak megfelelően, az vállalja a teljes felelőséget, aki az ilyen hadviselést elkezd. De! A győztest senki sem fogja felelőségre vonni, csak a vesztest.

Ukrajna és a vietnami háború óta, elsőkézből tudjuk, hogyan szervezik a partizánokat, ahol a jó búvóhelyeket kínáló terep ezt lehetővé teszi.

A partizánok szervezését néhány kemény, gyilkolásra és kegyetlenségre hajlamos helyi származású, jól képzett katona kezdi. Éjjel besurrannak a faluba, felkeltenek néhány kiszemelt férfit és közlik velük, hogy attól kezdve a partizán hadsereg tagjai. A feladatokat pedig jobb, ha gondolkozás nélkül teljesítik, különben parancs megtagadásért kivégzik őket.

Kevesen tagadják meg ezt a „behívót”, de akik mégis megteszik, ott helyben a családjuk előtt ölik meg. Ennek persze híre megy és mások már nem merik megtagadni a parancsok teljesítését. Az illetén beszervezett „patrióták” nappal végzik munkájukat a földeken, éjjel pedig felássák a géppisztolyt és teszik dolgukat, ha nem is nagy lelkesedéssel.

Elsőnek azokkal végeznek, akik hivatalos kapcsolatban vannak azaz „együttműködnek a megszállókkal”, bírók, jegyzők, postások, tanítók, stb. Aztán a csendőrök, rendőrök, katonák következnek. Először megölnék egy őrt, az éj leple alatt. Parancs szerint, meg is csonkítják, gyalázzák a holttestet, hogy az áldozat bajtársait lehető legnagyobb mértékben feldühítsék.

Ekkor a rend fenntartásáért felelős parancsnok nyomozást rendel el. A feldühített emberei kemény nyomozásba kezdenek, bajtársuk borzalmas halálát megbosszulandó. Valaki persze a valószínű kínzások következtében vagy bevallja bűnét, vagy másokat vádol az elkövetéssel. Ezeket jobbik esetben átadják a nyomozóknak, rosszabbik esetben pedig „szökés közben” agyonlövik, vagy pedig „felakasztotta magát a zárkában” alapon intézik el. A partizánok most felemelik a tétet. „Megtorlásul” egész csendőr őrsöt gyilkolnak meg a helyi „önkéntesek” segítségével. Ettől kezdve elszabadul a pokol. Azokban a vegyes lakosságú helységeken, ahol évszázadokon keresztül aránylag békében éltek az emberek, az ellenséges érzület és gyűlölet lesz úrrá. Már senki sem bízik szomszédjában. A veszteségek halmozódásával félelem, a düh a megtorlás vágya feszíti a fegyveres erők minden tagját. Az elrendelt rendteremtő akció során minden szenvedély, bosszúvágy felszínre tör s válogatás nélküli öldöklés elkezdődik. Ez történt Újvidéken is.

Ezzel a partizán akció elérte politikai célját. Néhány nap múlva az egész világ értesült a magyar fegyveres erők vérengzéséről, amely során kb. 1300-3200 embert, szerbet, zsidót, magyart, kommunistát öltek meg. A borzalmat kiváltó provokációkról – természetesen – mélyen hallgatnak.

Katonailag csak kényelmetlenséget okoz a partizán a sűrűn lakott, sík terepen. Egy jól megszervezett, szabotázsakció a gyárak, áramfejlesztők, hidak, közlekedési csomópontok ellen, sokkal hatásosabb és kevesebb áldozatba kerül. De a cél elsősorban nem katonai. Titó partizánjai remekeltek a német erők elől való visszavonulásban és kitérésben, de nyílt terepen, ahol a klasszikus gyalogság szerepében kellett volna harcolniuk, nem sokat értek.

A háború végén azonban jöttek a partizánok a szovjet hadsereg nyomában. Rávetették magukat a védtelen és ártatlanságuk tudatában otthon maradt magyarokra, horvátokra, nemrég betelepített csángókra, ruszinokra, németekre és Mihajlovics csetnikjeire. Válogatás nélküli öldöklés vette kezdetét, hűen nemzeti ösztönükhöz és kommunista elveikhez. Több egybehangzó vélemény szerint (Cseres Tibor: Vérbosszú Bácskában, Matuska Szilveszter: Megtorlás, stb) kb. 40.000 magyart öltek meg, borzalmas körülmények között.

Vietnámban a helyzet sokban különbözött ugyan, de lényegében ott is ugyanígy működött a partizánok szervezése. A terep kitűnő volt az orvttámadások megrendezésére, búvóhelyek, a lakosság homogenitása és idegen gyűlölete nagyobb határfokot biztosított.

A Viet Kong vezetősége tudta, hogy klasszikus háborút nem tud viselni, tehát a partizán akciókkal harcolt az amerikaiak ellen. Alkalmazták Mao elveit és tapasztalatait a kegyetlenségeit. A szegény parasztnak, akinek a legfőbb vágya a béke és földje művelése volt, nem volt választása. Vagy a partizánok ölték meg, ha nem akart harcolni, vagy az amerikaiak, ha tette. Az 58 000 amerikai áldozatnak legnagyobb részét a paraszt partizánok ölték meg, akik nem akartak sem ölni, sem halni.

A valódi háborús bűnösök nem a magyar Kovács őrmester volt Újvidéken vagy Zsablyán, nem az amerikai Calley hadnagy Mi Lay faluban. Borzalmas tettekre csak magyarázat van, de nincs mentség. Nem szabad azonban elfelejtenünk, milyen megpróbáltatásokon mentek keresztül. Az azonnali szörnyű és értelmetlen halál minden ház, bokor mögött ott leselkedett, ami talán megváltás is lett volna. De roncsolás, csonkítás is napirenden volt, talán egy vietnami lány által, akit a partizánok kényszerítették ebbe a szörnyű helyzetbe.

A nemzetközi jog szerinti háború is maga a borzalom és az értelmetlenség. A partizán háború a poklok pokla. Azért pedig azok felelősek, akik kultuszt csináltak belőle: Sztálin, Mao, Ho Si Minh, Tito és bűntársaik, akik előre megfontoltan rákényszerítették az emberiségre ezt a borzalmat.

Hosszas partizán provokációk és gyilkosságok miatt, a magyar fegyveres erők razzsiát rendeztek Újvidéken, ami sajnálatosan vérengzéssé fajult, minek során sok szerb, zsidó és kommunista lelte halálát. Ez méreteiben nagyobb, mint az Amerikai Hadsereg Mi Lay-i (VietNam) hasonló módszerekkel kiváltott vérengzése volt, de ugyanolyan okai voltak.

Amint említettük, 1943-44 telén, a Szovjet hadsereg nyomában beszivárgó partizánok megtorlasként kb. 40 000 (negyvenezet) magyart öltek meg, balkáni módszerekkel. Ezen áldozatokat 2006 áprilisában rehabilitálta a szerb kormány és kártérítést helyezett kilátásba az áldozatok hozzátartozóinak. Nota bene: Az áldozatok emlékének állított emlékműveket, kereszteteket, a szerbek rendszeresen meggyalázzák, ledöntik és összetörik. Viszont az újvidéki híd közelében

emlékműveket állítottak a magyar vérengzés áldozatainak, s azt minden odatévedő külföldinek megmutatják. A maguk több mint tízszeres népirtásáról pedig szemérmesen hallgatnak.

Csehek:

Annak ellenére, hogy a cseh hadsereg több és modernebb fegyverrel volt felszerelve, mint a német, egy puskalövés nélkül adták meg magukat a németeknek. Az egész háborút megúszták említésre méltó veszteség nélkül (Lidice). A német hadigépezetet mukkanás nélkül, megbízható módon ellátták fegyverekkel és lőszerrel. Több tízezer teherautó, harckocsi, rohamlőveg, löveg özönlött ki a cseh gyárakból a Wermacht részére. Amikor a Szovjet hadsereg megérkezett – egyedül Európában – testvérként fogadták és védelmében nekiláttak a németek lemészárlásának és kiűzésének. ALAPOS MUNKÁT VÉGEZTEK. Ha valaki kíváncsi a számokra és a borzalmakra, amiket a „kulturált” csehek elkövettek, könnyen megtalálhatja az adatokat a Szudétanémet szervezetek honlapjain.

Nem csak németeket öltek és telepítettek ki, de magyarokat is. Sajnálatos, hogy napjainkig csak a Pozsonyligetfalu árkaiban lemészárolt 90 erdélyi magyar levegő és Dobsina magyar valamint német férfi lakosainak a lemészárlása van dokumentálva. Több ezer magyar férfi gyanított kivégzése még nyomozásra vár.

Ugyancsak érdemes elolvasni Konstantin Sakharow cári tábornok könyvét az első világháborús Cseh Légión szibériai viselt dolgairól. Az orosz államkincstár aranya jórészenek és minden mozdítható tárgy, gépezet, érték elrablása mellett a magyarok gyilkolásával is lelkesedéssel foglalkoztak.

Mit is csináltak a magyarok, akiket előszeretettel neveznek hazai és külföldi politikusok és történészek BŰNÖS NEMZET-nek:

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány:

1. Akkor még nem lehetett biztosan tudni, ki nyeri meg a háborút. 1940-41-ben, Anglia egyedül állt a németekkel szemben. Az USA közvéleménye a legkisebb hajlandóságot sem mutatta a beavatkozásra a Pearl Harbor elleni japán támadásig (1941, december 7).

2. A románok és a szlovákok már a háború első napjaiban csatlakoztak a németekhez. Erre való tekintettel vezetésünk nem akarta megkockáztatni a várható győzelemből való kimaradást.

3. Hitler tudomására hozta Antonescu román diktátornak, hogy az kapja meg Erdély másik felét, aki a legnagyobb áldozatot hozza az orosz háborúban.

4. Hitlernek tervei voltak Magyarország megszállására (eleinte szlovák és román csapatok bevonásával), ha az nem vesz részt a hadjáratban. Ez meg is valósult volna, amikor 41 őszén látták, hogy nem sikerült megsemmisíteni a vörös hadsereget.

5. Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi

Bíróság elé, és élete végéig Chorin Ferenc, Kornfeld Mór és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban.

AMIT SOHA NEM VETTEK FIGYELEMBE?

1. Közel 200 000 lengyel menekültek fogadtunk be és tettük lehetővé továbbutazásukat, hogy az angolok által felállított Anders hadseregben harcoljanak tovább a németek ellen. Akik nem mentek tovább, nyugodtan élhettek Magyarországon. Az egyetlen lengyel középiskola is Magyarországon működött akkoriban Balatonbogláron.

2. Francia, olasz(!) és zsidó menekülteket is ezerszámra fogadtuk be és védtük egészen a német megszállásig (1944, március 19), de még azon túl, legtöbbször a helyi hatóságok hallgatólagos beleegyezésével.

3. A magyar léghárítás nem lépett akcióba az átrepülő angolszász repülőök ellen, egészen Magyarország bombázásának a napjáig (1944, április).

4. A foglyul ejtett angolszász repülőszemélyzetet nem adtuk át a németeknek, hanem dunántúli kastélyokban helyeztük el őket, és lehetővé tettük menekülésüket.

5. A német megszállás, 1944, március 19. után kezdődött a magyar zsidóság kálváriája. De amikor a német hadsereg java kivonult, Horthy leállította a deportálásokat.

6. Eichman, az „Endlösung” végrehajtója mondta Izraelben, hogy az egész megszállt Európában, csak Horthyék merték őt kiutasítani az országból.

7. Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a Brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban):

„1943, október 14

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800 000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon. Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez. Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának. Reg.) 012035/385/21”

8. A Kállay és más kormányok számos kísérletet tettek a nyugati csapatok idecsábítására. A Brit kormánnyal közölték, hogy amennyiben nyugati csapatok elérik Magyarországot, vagy letesszük a fegyvert, vagy velük együtt fordulunk Hitlerék ellen. Ez a terv megbukott, amikor Churchill balkáni partraszállási tervét megvétőzták az amerikaiak és a szovjetek.

Nos, kik is voltak a bűnösök?

MI LENNE, HA...?

Van egy ország, ahol a legtöbb általános iskola tanulói, minden nap, tanítás kezdetekor felállnak, a zászló felé fordulva, jobb kezüket a szívükre téve, az alanti, értelemszerűen fordított szöveget mondják el közösen:

Hűséget fogadok az (ország neve) zászlajának,
a köztársaságnak amelyet jelképez-
egy nemzet, az Isten alatt, oszthatatlan,
szabadsággal és igazsággal mindenki számára.

A gimnáziumi tanulók jó része – főként a magán és felekezeti iskolákban ugyanezt elmondja a a hét első órája előtt. Abban az országban, minden egyetemen, párhuzamos tartalékos tiszti kiképzés is van. Tehát, aki majd a fegyveres erők tagja akar lenni, megteheti idővesztés nélkül. Sőt, ha kéri, ösztöndíjat is kaphat, amelyet a diploma megszerzése után, néhány év alatt leszolgálhat. Abban az országban, az „emlékezés napján” feldíszítik a katonaviseltek sírjait piciny nemzeti zászlóikkal, mécsesekkel. „Jó” háborúban haltak meg, vagy sem, harctéren, vagy ágyban párnák között, nem számít. Katona volt, megérdemli a zászlót, amely alatt szolgált. Abban az országban, minden hivatali helységben, a választott vagy kinevezett vezető tisztviselő íróasztala mögött, áll a zászló. Ha egy fényképezőgép megjelenik a látogató, vagy tudósító kezében, a tisztviselő úgy helyezkedik, hogy a zászlót lehessen látni a háttérben.

Abban az országban az alkotmány biztosítja mindenkinek a fegyvertartás jogát. Mégpedig arra az esetre számítva, ha a kormány diktatórikusan próbálná megcsonbítani az egyén jogait, fegyveresen állhasson ellen a polgárság. Hogy ezt mennyire komolyan veszik, láthatjuk az úgynevezett „Horgászbot és puska” nevű, lényegében lövészetgyűlések ezreiből. Minden kis faluban van legalább egy, a klub házukhoz kapcsolódó lőtér. Abban az országban minden faluban, városban menetelő lányok és fiúk élénkítik, színesítik a hazafias és sport felvonulásokat. A jelmezük operett-katonás, a „fegyverük” díszes alumínium bot, vagy fapuska. Menetlépéseik, fordulataik pedig a katonai díszmenetek kecses változatai. Mindez a fegyveres erők puska-fogási és drill gyakorlataiból ered. Tehát erősen militaris jellegű. Abban az országban a frontharcos szervezetek mindenhol jelen vannak. Egy valamirevaló politikus sem mulasztja el a velük való találkozást. Nem láttam még olyan katonaviselt politikust, aki nem volna tagja ennek a szervezetnek. Találkozóikon büszkén viselik a jelvényekkel díszített sapkájukat.

Abban az országban is, a pártok kemény harcban állnak egymással a belpolitikában. A külpolitikában viszont egyek. Egységes frontot mutatnak a világ felé, s nem szégyellnek kiállni vélt, vagy valóságos érdekeikért, akár fegyveresen is. Abban az országban sok gépkocsi hátsó ablakában, vagy az ütközőjén az alábbi szöveg olvasható:

„Szeresd (az országot) vagy hagyd el!”

A jelenlegi magyar politikusok egy része, s az általuk vezetett „országalakosok”, valószínűleg egy ledorongolandó, megvetendő fasiszta, ultranacionalista országot gyanítanak e leírás mögött. Nem, uraim! Nem a

harmincas évek náci Németországról, a fasiszta Olaszországról, de még csak nem is a „fehér” Magyarországról van szó.

Azt az országot, Amerikai Egyesült Államok néven ismeri a világ.

Mi lenne, ha....?

A NEMZET FŐBB GYÁSZNAPJAI

Mohi pusztá 1241 április 12

Mohács 1526, augusztus 29

Világos, 1849 augusztus 13

Don kanyar. A II hadsereg pusztulása, 1943 február.

Német megszállás 1944, március 19

Hazánk teljes Szovjet megszállása 1945 április 8-tól

A forradalom Szovjet vérbefojtása 1956, november 4

A kettős állampolgárság, a kormányfő okozta

leszavaztatása, 2004, december 5.

***Ne feledjük: Ez az utóbbi szégyenfolt letörölhető
és a nemzet becsülete visszaállítható!***

MAGYAR SZOLIDARITÁS TŰZE

Az 1933-as gödöllői jamboree idején a Magyar Cserkészszövetség Magyar Szolidaritás Napot rendezett. Az előre megbeszélt napon cserkészeink tábortüzeket gyűjtöttek egész Magyarországon és az elcsatolt területeken. A megbeszélt időben lobbantak fel a szolidaritás lángjai Gödöllőn, a Hargitán, a Tátrában, a Mecsekben, Szabadkán, a Bakonyban. Mindenfelé, ahol magyar cserkészek voltak.

2003 augusztusában, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség felújította e fontos kezdeményezést. Ennek nyomán otthon, a Kárpátmedencében, Kazahsztántól Honolulúig, Svédországtól Rio de Janeiróig, a föld minden magyarok által lakott részein fellángoltak a tábortüzek, vagy gyertyácskák.

Azóta az évi munkatervünk állandó része a Magyar Szolidaritás Tüze.

Tapasztalatok alapján kérjük, hogy a láng, mindenhol a helyi időszámítás szerint, augusztus 20-án este 21.00 órakor lobbanjon fel a nemzetközi dátumvonalától nyugatra, tehát New Zeland, Ausztrália vonalától kelljen útra és végigkísérve augusztus 20-át, Honoluluban aludjék ki.

Így, amikor Budapesten felroppennek a Szent István napi tűzijáték első rakétái, a Magyar Szolidaritás lángja már 11-12 órája van úton és Honolulúig még ugyanannyi órai útja van hátra.

Valószínűleg nincs olyan időzónája a Földnek, ahol nem élnének cserkészeink és más magyarok, így csak szervezés kérdése a megvalósítás: Tábortűz Croydonban, Fillmoreban, Los Angelesben, egy gyufavillanás a Hargitán, gyertyák a budapesti lakásokban, mécses Dunaszerdahelyen, tábortüzek Rióban, Caracasban, Sydneyben, Münchenben, Oslóban, Torontóban, Krasznahorkán, Calgariban, New Yorkban vagy Körösmezőn. Azok, akik a budapesti tűzijátékot nézik, a felreppenő első rakétát tekintsék a Magyar szolidaritás tüze fellobbanásának.

Kérjük a magyar szervezeteket is, OTTHON ÉS AZ EGÉSZ VILÁGON, csatlakozzanak e kezdeményezéshez! Ez a világot átölelő testvéri összetartozás kifejezése váljon hagyománnyá és legyen a magyar identitástudat egyik pillére.

LÁTOGASSA MEG HONLAPJAINKAT:

Angolnyelvű honlapunk: <http://www.hungarianhistory.com>

Magyar nyelvű honlapunk: <http://www.corvinuslibrary.com>

KELET-KÖZÉP EURÓPAI SZINDROMA

Megoldatlan ellentétek a Kárpát Medencében

A jelenlegi diplomáciai és politikai döntéshozók, nagyon keveset tudnak a Közép és Kelet-Közép-Európai problémák gyökeréről. Ezért, erről a nyitott sebről, nekünk kell felvilágosítással szolgálni annak a néhány politikusnak, akik ezt - teljes tudatlanságból - legszívesebben a szőnyeg alá sepernék.

TÉNYEK:

Az első világháború után, a győztesek feldarabolták az Osztrák-Magyar Monarchiát. Ezzel a folyamattal, ahelyett, hogy egy közép nagyságú, több nemzetiségű politikai és gazdasági egységet teremtettek volna, öt kis, gazdaságilag és politikailag gyenge alapokon álló, látszólagos nemzeti államot alkottak: Ausztria, Magyarország, Csehszlovákia, Románia és Jugoszlávia. Ez - más tényezőkkel együtt - a második világháborúhoz vezetett, tragikus következményekkel.

Többnyire a Szovjet Unió terveinek tulajdoníthatóan, a háború után a felosztást helyreállították és így, gazdaságilag még bizonytalanabb és tarthatatlanabb lett a helyzet.

Azóta két mesterségesen alkotott állam esett szét, még több kis államot eredményezve. Most hét van a Kárpát medencében: Ausztria, a Cseh köztársaság, Szlovákia, Magyarország, Románia Horvátország, Szlovénia a Csonka Jugoszlávia és egy idegen új tag: Ukrajna, ugyanebben a tájegységben.

Az igazi vesztesek a magyarok. Az 1920-as Trianoni (Párizs) békeszerződésben, az utódállamoknak közel 4 millió magyart vesztettek el. Azóta, ezek az államok minden rendelkezésükre álló eszközzel, meg akarják semmisíteni a magyar nemzetiségű lakosságot: deportálással, kényszerített beolvasztással, kivándorlással, kiutasítással és (közvetlenül a második világháború után) fizikai elpusztítással is.

Természetesen egyetlen nemzet sem tűrhet el egy ilyen tarthatatlan helyzetet. Ha a győztes hatalmak szigorúan ellenőrzött népszavazással vagy legalább a lakosság nemzetiségét tekintetbe véve alkották volna meg az új határokat 1920-ban, a revíziót követelő mozgalom Magyarországon igen hamar elcsendesedett volna. De, egy ilyen sértő, lelkiismeretlenül igazságtalan békediktátum után nem nyugodhatnak bele a határok véglegesítésébe.

Ez az egészségtelen állapot alakította ki az u.n. "trianoni szindrómát". A Kárpát medence összes népei szenvednek emiatt, nem csak a magyarok.

Nem számít, mit csinál, mond a kormány, a magyarság nem tudja ezt a helyzetet elfogadni. Az utódállamok is halálosan félnek a magyar revizionizmustól. Egyszerűen nem tudják elhinni, hogy a magyarok hajlandók lennének valóban feladni elvesztett (a véreik által lakott) területeiket.

Ez a "Trianoni szindróma" mindenkire káros hatással van..

A magyar kormány - nyugati sugalmazásra - reméli, minden keserű tapasztalat ellenére - hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás után néhány évvel a határok elvesztik jelentőségüket. Így a magyar kisebbségek megmenekülhetnek a megsemmisüléstől.

Sajnos, nem ez a helyzet. Ezért, 10-20 év alatt a magyar kisebbségeket megsemmisítik, kiűzik, adminisztratív eszközökkel elveszik helyi többségüket, más betelepülőkkel kiszorítják vagy beolvasztják őket szlováknak, románoknak, szerbnek, ukránoknak. Szerbia és Ukrajna belátható időn belül nem is kerül be az Unióba.

Az Orbán kormány, hogy csökkentse a veszélyt, a nemzetközi jognak és gyakorlatnak megfelelően, egy u.n. Kedvezmény Törvényt hozott létre a kisebbségi magyarok nyelvének, kultúrájának és vallásának megőrzése érdekében..

Az utódállamok, nevezetesen Szlovákia és Románia fel voltak háborodva és kikényszerítették e törvény felhígítását. Az egy cseppet sem zavarja őket, hogy a legtöbb európai államban lényegében hasonló törvények vannak érvényben, így náluk is. Románia pedig 2006 novemberében kiterjesztette a az állampolgárságot a világ minden románjára. Szerbia hasonló törvényt hozott.

Mivel nem hajlandók elfogadni ezt a teljesen minimális próbálkozást, talán más megoldással kell szembenézniük.

M E G O L D Á S

1. Amint tudjuk, a határok megváltoztatása lehetetlen a német-lengyel és a német-országi határhelyzet miatt, nem említve az UN erre vonatkozó álláspontját.

2. Ukrajna és Szerbia esetében az Európai Unió közeli kibővítésének nincs reális alapja.

3. Az egyetlen ésszerű megoldást az autonómia kínálja.

Több sikeres példa van erre: Dél-Tyrol Olaszországban, a baszkok és katalánok Spanyolországban, az Aaland szigetek Finnországban, és még a gagauzok is a Moldvai köztársaságban.

Nagy Britania is széleskörű autonómiát adott Skóciának, valamivel kevesebbet Welsznek, Írország legnagyobb részéről még a 30-as években lemondott. A francia kormány is növekvő nyomás alatt áll a korzikai, baszk, breton és más, régen elfelejtett kisebbségek részéről.

Ennyi jó példa után, miért nem tudja az Egyesült Nemzetek, az Európai Unió kényszeríteni ezeket a körülöttünk lévő kis neoimperialista államokat a példa követésére?

Ha ezt elmulasztják, óriási méretű Kárpát medencei etnikai tisztogatásért lesznek felelősek - bármilyen alatos, finoman ravasz módon is - ez be fog következni.

A tény az, hogy a valódi, kényszeríthető önkormányzatot ritkán adtak a hatalmasok vérontás nélkül. Valóban akarnak egy másik puszkaporos hordót Európában?

SZERETNÉK OLYAN ORSZÁGBAN ÉLNI

Szeretnék olyan országban élni:

- **ahol** nem a volt kommunisták tanítják álnok, farizeus módon a jobboldali ellenzékét a demokráciára.
- **ahol** nem ugyanazok az újságírók, szerkesztők írják a cikkeket, akik a kommunisták idejében véres szájjal támadták az Egyesült Államokat és a nyugati demokráciát.
- **ahol** az '56-os forradalom leverésében buzgólkodó volt miniszterelnököt nem akarják a legmagasabb állami érdemrenddel kitüntetni.
- **ahol** nem írt a „volt kommunista” honvédelmi miniszter egy Amerika-ellenes könyvet a HM alkalmazottak gyermekei számára.
- **amelyet** nem raboltak ki és osztottak szét maguk között a kommunista rendszer vezetői.
- **amelynek** kormánya nem árusítja ki a nemzeti vagyon utolsó tartalékait, önös anyagi kapzsisága és kormányon maradásának finanszírozása érdekében.
- **amelynek** a rendőrei nem tapossák meg a nemzeti zászlót.
- **ahol** a főváros polgármestere nem tünteti ki azt a rendőrfőnököt, aki felelős volt törvénytelen eszközök törvénytelen bevetéséért.
- **ahol** négy vagy öt rendőr nem rugdos össze egy már földre tepert, ellenállást nem tanúsító tüntetőt.
- **ahol** a miniszterelnök erkölcsi és politikai felelősséget vállal hazugságaiért, csalásaiért és pillanatok alatt eltűnik a közéletből.
- **ahol** az uralmon lévő két párt nem áll ki hazug, csaló miniszterelnöke mellett, így azonosulva annak politikai bűneivel.
- **ahol** a nagy posztkommunista párt nem csupán egy törpepárttal való nemtelen alkuval, és annak teljes kiszolgáltatásával tud csak kormányon maradni.
- **amelynek** miniszterelnöke és külügyminisztere nem terjeszti a hamis antiszemita-veszélyt a világban.
- **amelynek** „szocialista pártelnöke” és pártos sajtója nem riogatja a 23 millió román inváziójával a népet.
- **ahol** a magyar miniszterelnök nem fogadja román kollégáit pezsgőspohárral a kezében Budapesten, hogy Erdély elszakadását ünnepelhessék.
- **amelynek** a miniszterelnöke és külügyminisztere nem söpri le az asztalról elszakított nemzetrészeink jogos autonómiatörekvéseit.
- **ahol** a rendőrség minden aljas eszköz bevetését törvénytelennek tartja békésen ünneplők és tüntetők ellen.
- **ahol** a rendőrség nem nézi tétlenül randalírozók gyűjtogatását és a közvagyon rombolását, csak mert a kormányfő politikai érdekei éppen úgy kívánják.
- **ahol** a rendőrség nem hajtja rá lovasrohammal és lezárt utcákkal a randalírozókat a békés gyűlésről hazafelé igyekvőkre, hogy azokat is nyugodtan verhesse.
- **ahol** a kormány egy sebtében összetákolt, embertelen tervvel nem veri szét a társadalombiztosítást, hogy azt mindenáron profitérdekelt magánkézbe juttathassa.

- **ahol** nem a nyugdíjasokat fosztják ki, és csökkentik az általános életszínvonalat. ahol gazdasági nyomorúság idején nem kezdenek bele a minisztériumok épületeinek elkótyavetyélésébe.
- **ahol** a minisztériumok nem bérelt épületekben működnek.
- amelyiknek nincs olyan rettenetes köztartozása, amelynek a kamatainak fizetésére is további kölcsönöket kell felvennie.
- **ahol** nem adogatják el a busásan jövedelmező ipari és kereskedelmi eszközöket. ahol a kormány nem szítja az antiszemitizmus-vádat alaptalan rágalomokkal és folytonos felemlegetésével.
- **ahol** a parasztság földtulajdonát védik, és nem játsszák át – busás haszonnal – a külföldi nagyvállalkozóknak.
- **ahol** védik az élelmiszeripart az olcsó, mérgező, szemét, lejárt szavatosságú „élelmiszer” behozatala ellen.
- **amelynek** a kormánya nem veri szét a honvédséget.
- **amely** nem zárja ki magas tandíjakkal a szegény sorsú tanulókat a főiskolákról és egyetemekről.
- **ahol** a közalkalmazottakat nem pártkatonákból, hanem szakemberekből toborozzák.
- **ahol** a külügyminisztérium magyar érdekeket szolgál, tűzön-vízen keresztül. amelyik nem játssza idegen kezekbe a nemzet vagyonából támogatott bankokat.
- **amelynek** kormánya nem áll szóba link off-shore cégekkel, amelyek csak a nemzet ellopott vagyonának a kimentésére szolgálnak.
- **amelynek** kormánya nem vásárol drága pénzen beszerzett vadászgépekre levegőben utántöltő berendezést, aminek semmi hasznát nem veszi a magyar légierő.
- **amely** fővárosának bebetonozott főpolgármestere elfogadta volna a 4-es metró megépítésére adott orosz ajánlatot, amit a szovjet tartozás fejében megépítettek volna.
- **amelyik** nem nyugszik bele a schengeni határok nemzetrészeit kizáró rendelkezéseibe, és azonnal (limitált) kettős állampolgárságot ad nekik.

(Ez a cikkem megjelent a Magyar Nemzet című otthoni lapban, 2007 szeptember 13-án, a hatodik oldalon.)

A POZSONYI CSATA

Vereségeinkről minden évben megemlékezünk, de világraszóló győzelmeink a feledés homályába süllyedtek. Nem csak a honfoglalást nem ünnepeljük, nincs Árpád napunk, de még a pozsonyi csatáról is csak imitt-amott olvashatunk a történelemkönyvekben.

Pedig ez a győzelem felülmúlta Nagy Károly avarok feletti győzelmét, a mi szempontunkból. Az a mondabeli császár ugyan elrabolta az avarok kincseit, de csak részben foglalta el a Kárpát medencét. Árpád magyarjai pedig nemcsak viusszafoglalták az avar örökséget, de hatalmukat a pozsonyi győzelemmel kiterjesztették az Enns folyóig és ezeregyszáz évre meghiusították e vidék tartós és teljes német megszállását.

A 907, július 3-7 között lezajlott pozsonyi csatában Árpád döntő vereséget mért Gyermeke Lajos kitűnően felszerelt és kiképzett egyesült német hadaira. Krónikaik szerint Ditmár érsek fővezér, két püspök, három apát és tíz gróf esett el. Az egyesült bajor és frank hadsereg 35,000 katonája, teljes utánpótlásuk és hajóhaduk nagyrésze odaveszett.

A számban kisebb magyar sereg először a déli parton előnyomuló Ditmár hadát semmisítette meg, majd átúszva a Dunát másnap Luitpold hadait verte szét. A két parton elért győzelem után a védelem nélkül maradt német hajóhad került sorra, amelyet vagy felgyújtottak, vagy zsákmányul ejtettek.

A jól kiérdemelt győzelem után a magyar lovasok Ennsburgig üldözték és kaszabolták a menekülőket és legyőzték Lajos király elébük vonuló tartalékhadát is, aki a vereség után Passau váráig futott. A napokig tartó kemény csatákban Árpád is elvesztette három fiát s néhány hét múlva maga is belehalt sebeibe.

Itt elgondolkozhatnánk azon a gyerekmesén, amely szerint az eleink a besenyők elől menekülve foglalták el hazánkat. Ha a besenyőknek nem tudtunk ellenállni, hogyan győzhette volna le Árpád a jól felszerelt és kiképzett birodalmi hadakat? Különösen egy állítólagos nagy besenyő haddal a hátuk mögött?

A katonai győzelem és a nyugati gyepük előretolásán kívül óriási hadianyag zsákmányra tettek szert Árpád vitézei. Több tízezer zsákmányolt német kard és egyéb felszerelés erősen megnövelte a magyarság katonai és gazdasági erejét is.

Ezzel a győzelemmel eleink megakadályozták a Kárpát medence elfoglalására irányuló német tervek kivitelezését. Ennek köszönhetik az itt élő szlávok is, hogy megmaradtak és szaporodtak, majd nemzetté is váltak... Ha a németek meg tudták volna ismételni Nagy Károly avarok fölötti győzelmét, ma az egész Kárpát medence valószínűleg német nyelvterület lenne.

A németeknek csak öt évszázaddal később sikerült úgy-ahogy megkaparintani a magyar koronát, amikor a törökök elleni évszázados harcban kivérezett Magyarország már nem tudott ellenállni a Habsburg ármánykodásnak.

**Minden évben ünnepelnünk kell ezt a csodálatos
vitézi és hadvezéri teljesítményt, amellyel egy
évszázadra megszerezték eleink a katonai
hegemóniát Közép-Európa felett. Ennek volt
köszönhető, hogy a magyar lovasok egy évszázadon
keresztül komoly ellenállás nélkül kalandozhattak
Európában az Ibér félszigetig.**

**Jó volna már egyszer a győzelmeinket is
ünnepelni, nem csak a
vereségeinkről siránkozni.**

KIS, KÖZÉP és MEZŐGAZDASÁGI IPAR

A multik nem törődnek a határokkal, nemzeti és magánérdekekkel. Nekik csak piac kell!

Mára már sikerült fillérekért eladni minden gyárunkat, üzemünket, amely százvezreknek nyújtott megélhetési lehetőséget. Egyes külföldi cégeknek csak 5-10%-ot kell emelni termelésüket, hogy a magyar piacot is kielégítsék. Ezért egyszerűen bezárták az általunk elkótyavetyélt munkahelyeket.

A kis és közép vállalkozók a morzsákon élnek, piacuk alig van. Ugyanigy járt a mezőgazdasági ipar is.

Ugy látszik ebből a szorult helyzetből csak egyetlen kiút van,
a **MANDRAGON szövetkezeti mozgalom.**

Ha ez sikeres volt Spanyolországban, és Baszk földön, nálunk is megszervezhető. Erről rengeteg ismertető található a Világhálón, magyarul is.

AUTONÓMIA

Részlet Balogh Sándor professzor rövidesen magyarul is megjelenő könyvéből:

Tehát mi a feladat?

1. elkészíteni öt nyelven (magyar, román, angol, német és francia) panaszainkat, hogy mivel sérti meg a többségi állam illetve a lakosság a kisebbség jogait;
2. megindokolni, hogy miért reménytelen a demokratikus megoldás elvárása;
3. kimutatni, hogy a kisebbségi kérdés megoldatlansága nemzetközi következményekkel jár: menekültek, gazdasági problémák, stb.
4. a fentiekhez csatolni a többségi államhoz készített é megküldött beadványt, amelyben a magyarság KÖVETELI, nemzetközi véleményekre, határozatokra és normákra való hivatkozással, hogy az állam jelöljön ki egy bizottságot, amely a kormány nevében tárgyal a kisebbségi kérdés megoldásáról.
5. Amennyiben a kormány nem hajlandó tárgyalni, a kisebbség élni fog önrendelkezési jogaival, és követeli a nemzetközi szervezetektől határkiigazítás elrendelését.
6. Ha a kormány leülne tárgyalni, semmiféle konkrét javaslattal nem szabad a tárgyalások megkezdése előtt nyilvánosan előjönni. A tárgyalások megkezdésekor közölni kell a tárgyalóféllel, hogy minden alku tárgya, semmi követelés nem végleges, DE ugyanakkor a listán mindent fel kell sorolni, mint kiinduló pontot, amiből lehet engedni, a határkiigazítástól és elszakadástól a Magyar Himnusz énekléséig és a nemzeti színű zászlók használatának engedélyezéséig. Ezzel kapcsolatban, mivel a magyarok notoriusan nem tudnak alkudozni, javasolnám egy nyugati politikus, szakszervezeti szakember vagy jogász bevonását, akiknek nagy tapasztalatuk van az alkudozásban.
7. El kell érni, hogy a másik tárgyaló fél is kapjon valamit, amivel indokolják az autonómia megadását. Így pl. ha mi lemondunk a határkiigazításról, az megéri nekik, hogy befogják a szánkat és megadják az autonómiát. Persze óvatosságnak kell lenni, hogy a jogok valóságosak és törvényesen végrehajthatók legyenek, az EU, és ha lehet, az ENSZ jóváhagyja, vagy legalább tudomásul vegye, és minden az alkotmányban legyen rögzítve, amit csak kölcsönös jóváhagyással lehet majd módosítani. Sikeres tárgyalások titka, hogy mindkét fél nyerjen valamit, ami neki fontos, olyanért ami a másik félnek fontos. Nekünk fontos az autonómia, nekik fontos a határok biztonsága, tehát meg van

a tökéletes alap a kompromisszumra. Ez a titka, amiért Gross úrnak igaza van, és ennek a figyelmen kívül hagyása a magyarázat az autonómia törekvéseink sikertelenségének!

8. Végül meg kell jegyezni, hogy volt eset, mint pl. Dél-Tirolban, amiről nem illik beszélni, hogy szükség volt erőszak (pl. építmények bombázása) alkalmazására, a nemzetközi közvélemény figyelmét felhívni a helyzetükre. Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy ma az ilyet terrornak nyilvánítanák, de helytelenül, mert az elkövetők részéről ez az elnyomók elleni szabadságharcnak nyilvánul, ha nincs más lehetőség jogos követeléseik kiharcolására. Ugyanezek a tettek nem igazolhatók a francia Québec vagy az ugyancsak francia Jura (Svájc) szeparatisták esetében, akik nem jogokat, hanem függetlenséget akarnak. Ezért ki kell mutatni azt is a beadványban, hogy mi civilizáltan és békésen szenvedtünk és kértük jogainkat, és reméljük, hogy a nemzetközi közösség hallgat a békés igazságkerésre is, nem kényszeríti a szabadságszerető magyarságot erőszak használatára, hogy jogos kérelmüket figyelembe vegyék.

A kisebbségek parlamenti képviselője sem oldja meg a kérdést, mert a többség le tudja szavazni a kisebbség javaslatát, ha csak nincs alkotmányos védelem a kisebbségi kérdésekben, amely lehetővé teszi az önkormányzatot, rendszerint autonómia megadásával.

Végül fontos lenne, hogy a magyar kormány is aktívan és agresszívan támogassa az autonómia kérelmet mind a nemzetközi, mind a kétoldalú kapcsolatokban.

VILÁGKORMÁNY

Világ kormány van, de nem úgy kell elképzelni, mint egy reguláris kormányt, miniszterelnökkel és miniszterekkel. Ezek olyan csoportok, amelyek hatalmas erőforrásaikkal támogathatnak egy országot, vagy megvonhatják a támogatást, kényük-kedvük szerint.

Egy ország nemzetközi súlyát, egy erős gazdaság, ütőképes hadsereg és minden párt által támogatott kemény következetes diplomácia adja meg. Nálunk mind a három követelmény hiányzik. Tehát egyetlen magyar(országi) kormány sem vonhatja ki magát a nemzetközi nyomás alól.

A különbség csak a magatartásban mutatkozik. Azaz, lelkesedéssel és maradéktalanul hajtja e végre a külföldi nyomásgyakorlók parancsait, vagy próbálja azokat a magyar érdekek szerint teljesíteni, vagy hatásukat tompítani. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján levonhatjuk a tanulságokat...

Néhány szervezet, amelyek befolyásolják a világ sorsát, tehát a miénket is: International Monetary Found, World Bank, The Bilderberg Group, különböző szabadkőműves páholyok a háttérből, az ENSZ, és az EU nyíltan.

Ezen szervezeteknek a honlapjait érdemes felkeresni!

Tartalomjegyzék

Kedves Olvasó!	2
Kiskáté magyarok számára.....	3
Miért ilyen alacsony az életszínvonalunk.....	10
Informare necesse est.....	13
Bűnös nemzet?.....	20
Mi lenne ha?.....	26
A nemzet főbb gyásznapjai.....	27
Magyar szolidaritás tüze.....	28
Közép-Kelet európai Szindróma.....	29
Szeretnék olyan országban élni.....	31
A Pozsonyi Csata.....	33
Kis, közép és mezőgazdasági ipar.....	34
Autonómia.....	35
Világkormány.....	37